Της Εβδομαδος

ΚΑΘ'ΟΛΗΝ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα τὸ σπουδαιότερον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησεν ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον καὶ τὸ Πανελλήνιον ἐν γένει, ἦτο ἡ ἐκτέλεσις τῶν γυμνασίων τοῦ στρατοῦ, ἡ ὁποία καὶ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη. Παρασυρόμενοι καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον ἐσπεύσαμεν καὶ πάλιν πρὸς τὴν εὐγενῆ κυρίαν, ἥτις μᾶς παρεχώρησε κατὰ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα τὴν ὡραίαν ἐπιστολὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐκ τοῦ στρατοπέδου.

* * *

—Ἤλθατε δι' εἰδήσεις ; μᾶς ἠρώτησεν. Ἐννοῶ τὴν περιέργειάν σας καὶ θὰ σᾶς δώσω πᾶσαν πληροφορίαν. Δυστυχῶς ὅμως ἔχω σύνολον πληροφοριῶν τὰς ὁποίας θὰ σᾶς δώσω δι ἰδιαιτέρας συνεντεύξεως, χωρὶς νὰ σᾶς παραδώσω τὰς ἐπιστολάς του.

—Ἀλλ' ἂν ἦτο δυνατόν...

— Μὴν ἀνησυχῆτε· ἔλθετε εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι ὅλα τὰ ζητήματα θὰ λυθοῦν εὐχερῶς, καὶ δὲν θὰ κάμετε κανένα κόπον νὰ ἐννοήσετε τὸν τρόπον καθ' ὃν διεξήχθη ἡ μάχη.

* * *

Δὲν ἦτο δυνατὸν ν'ἀντιστῶμεν εἰς τὴν τόσον εὐγενῆ προσφοράν, καὶ ἠκολουθήσαμεν τὴν ὡραίαν κυρίαν εἰς τὸ ἰδιαίτερον δωμάτιόν της, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀπουσίας τοῦ συζύγου της. Ἐκεῖ δὲ ἐγένετο ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἡ σύνταξις προχείρου σχεδίου ἀσκήσεων, κατὰ τοὺς νεωτέρους κανόνας τῆς τοπογραφίας.

* * *

Σᾶς ἐπερίμενα, μᾶς εἶπε, καὶ βλέπετε εἶμαι ἑτοίμη καθ' ὅλα. Ἡ ἄσκησις αὕτη, φίλτατέ μου, ἔχει πολλὰς ῥάσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβον τὰ στρατεύματα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἀσκήσεων. Καθὼς θὰ ἴδητε πλειότερον ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐπίθεσιν, παρὰ εἰς τὴν ἄμυναν, ἡ δὲ ἐπιστρατεία εἶχεν ἐν γένει κάποιον ἀρχαιοπρεπῆ χαρακτῆρα καὶ ἐγένετο συμφώνως μέ τὸ κλασικὸν σχέδιον τῆς Ἀναβάσεως... τῶν Μηρίων.

* * *

Διὰ νὰ ἐννοήσητε καλῶς τὸ σχέδιον πρέπει νὰ ὑποθέσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐπιτιθεμένη καὶ σεῖς ὁ ἀμυνόμενος.

— Δὲν εἶναι δυνατὸν κυρία, νὰ μεταβληθῇ τὸ σχέδιον ἐδῶ, καὶ ν' ἀλλάξωμεν διαθέσεις ;

—Εὐχαρίστως. Ἀρκεῖ νὰ ἦσθε καλῶς παρεσκευασμένος διὰ τὴν ἐπίθεσιν.

— Ἄ, ὡς πρὸς αὐτὸ ἡσυχάσατε. Θὰ συμμορφωθῶ μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τακτικῆς.

* * *

Καὶ πρῶτον λοιπόν, ἤρχισεν ἡ πόλυμαθὴς δέσποινα, θὰ σᾶς δείξω τοπογραφικῶς τὰ διάφορα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχετε καθῆκον νὰ καταλάβετε διὰ νὰ ἦνε ἡ ἐπίθεσις μὲ ὅλους τοὺς κανόνας. Μοῦ δίδετε τὸν κονδυλοφόρον σας, παρακαλῶ;

— Ἔχετε καλαμάρι;

—Ἄ διάβολε!.. καὶ εἶνε δυνατόν ;

* * *

Τοιουτοτρόπως τὸ σχέδιον ἐτέθη εἰς ἐφαρμογήν.

—Ἐδῶ λοιπὸν ὑπάρχουν δύο λόφοι, τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τῶν ὁποίων ἔχετε καθῆκον νὰ ἐνεργήσητε τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐπιχειρήσεις, εἴτε δὲ ἡ ἄμυνα δὲν δείξῃ μεγάλην ἀντίστασιν, εἴτε ἀντιστῇ, τὰ δύο σημεῖα πρέπει διὰ παντὸς μέσου νὰ τὰ καταλάβετε.

— Καὶ τί θὰ καταλάβω ἐγώ;

— Θὰ καταλάβετε κατόπιν.

* * *

—Ἄ πολὺ καλά.

— **Εἰς τὴν** Γαλλίαν σήμερον, ὅπου γίνονται τὰ τελειότερα γυμνάσια, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ πληθώρα τῶν πολεμικῶν περιοδικῶν Gylotte Rouge, Frou-Frou, Vieux Marcheur, Sans-Gêne, Indiscret καὶ λοιπά, ἡ τακτικὴ τῆς μάχης μετεβλήθη καθ' ὁλοκληρίαν.

— Καὶ ποῦ ἔγκειται ἡ μεταβολή, ἀγαπητὴ κυρία ;

—Ἔγκειται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἱππικοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐνεργεῖ πλέον ἀμέσως, ἀλλὰ δίδει τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος.

* * *

— **Διὰ νὰ ἦνε** ὅμως ἡ νίκη ἐξησφαλισμένη, πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἦνε τὸ μηχανικὸν εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ τὰ ἐργαλεῖά του ὅσον τὸ δυνατὸν μεγάλης ἀντοχῆς.

— Τί μέταλλον προτιμᾶτε κυρία;

— Ἀπαραιτήτως τὸ ἀτσάλι.

* * *

—**Ὥστε κύριε,** πρέπει νὰ δοθῇ, ἡ μεγίστη προσοχὴ εἰς τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ μηχανικοῦ σώματος, καὶ τοῦτο σᾶς συμβουλεύω νὰ συσσήσετε εἰς τὴν κυβέρνησιν ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, μολονότι καὶ αὐτὴ ὑπῆρξε πάντοτε γένους θηλυκοῦ καὶ ὤφειλε νὰ τὸ γνωρίζῃ. Σᾶς συμβουλεύω λοιπὸν νὰ ὑποστηρίξετε θερμῶς τὸ ζήτημα διὰ τοῦ φύλλου σας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ ἐπικαλεσθῆτε τὴν μαρτυρίαν καὶ τοῦ... γυναικείου φύλλου!....

* * *

— **Διότι** ἐξηκολούθησεν ἡ ἀξιότιμος καὶ ἁβρὰ δεσποινα, ἐγὼ ἡ ὁποῖα ἠσχολήθην ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν εἰδικὴν μελέτην τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ξενων ἀκόμη, ὡς ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν σχέσεων μου, εἶχα πεισθῆ ὅτι τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ μας δὲν θὰ πάῃ πολὺ ἐμπρὸς ἐν ὥρᾳ μάχης· εἶνε ἀτελές.

— Καὶ πόθεν τὸ ἠννοήσατε madame ;

—Ἔχει μόνον ἕνα ὄρχον. Ἐνῷ ὅλων τῶν ἄλλων κρατῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Κάτω Χωρῶν, ἔχουν δύο ὄρχους.

* * *

— **Τέλος κύριε,** φρονῶ ὅτι ἐκαταλάβατε καλὰ τὶ θὰ γράψετε εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας περὶ γυμνασίων, ὥστε δὲν ἐπιμένω εἰς τὸ μάθημα.....

— Μίαν ἀπορίαν παρακαλῶ.

— Εὐχαρίστως. Ἂν θέλετε νὰ ἐπαναλάβωμεν.. τὴν συνέντευξιν...

—Ἄ, ὄχι σᾶς παρακαλῶ. Ἤθελα νὰ ζητήσω τὴν γνώμην σας ἐπὶ τοῦ ἐξῆς θέματος: Ἡ ἐπίθεσις πρέπει νὰ γίνεται κατὰ μέτωπον ;

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν στάσιν τοῦ ἐχθροῦ.

—Ἐὰν δὲ ὁ ἐχθρὸς στρέψῃ τὰ νῶτα καὶ ὑποχωρήσῃ, ὁ ἐπιτιθέμενος πρέπει ἀκόμη νὰ ἐνεργήσῃ δίωξιν;

—Ὦ, κύριε· αὐτὸ ἐξαρτᾶται πλέον ἀπὸ τὰς δυνάμεις του.

* * *

Κατόπιν τῆς σοφῆς ταύτης περιγραφῆς τῶν γυμνασίων τοῦ στρατοῦ, γενομένης μὲ τόσην πολλὴν λεπτο-μέρειαν ἀπὸ μίαν ἁβρὰν κυρίαν, ἀπήλθομεν κατενθουσιασμένοι ἐκ τῆς συνεντεύξεως. Εἰς τὴν κλίμακα ὅμως συνηντήσαμεν τὴν καμαριέραν, μίαν ξανθὴν μικροῦλαν ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ μᾶς δεικνύῃ διαθέσεις ἐπιθέσεως....

Καὶ τὸ γυμνάσιον ἐκεῖνο ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ἀρχαιοπρεπὲς, διότι ἀπετέλεσεν ἐπίθεσιν φρουρίου διὰ κλίμακος...

* * *

Τέλος ὅτε ὁ ὑποφαινόμενος ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν, εὑρίσκετο πλέον εἰς τὴν τελευταίαν βαθμῖδα τῆς κλίμακος καὶ τῆς...ἀντοχῆς, καὶ εἶπεν καθ' ἑαυτὸν σκουπίζων τὸν ἱδρῶτά του:

— Ὡραῖον καὶ ἀρχαιοπρεπὲς γυμνάσιον, μὰ τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλὰ θὰ τὸ σκεφθῶ πολὺ ἂν πρέπῃ νὰ τὸ ἐπαναλάβω. Ἤρχισα μὲ τὴν ἀνάβασιν τῶν Μηρίων καὶ ἐτελείωσα μὲ τὴν... Τσίρου κατάβασιν!...

* * *

Ἄλλο ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον συνεκίνησε τοὺς ἐδῶ ἐρωτικοὺς κύκλους, εἶνε ἡ ἀγγελία ἐκ Κων)λεως τῶν ἐρώτων τῶν δύο θυγατέρων τῆς Α. Α. Μ τοῦ Σουλτάνου, τῆς ἀσχήμου Ναϊζὲ Σουλτάνας καὶ τῆς ὡραίας Ζακιὲ Σουλτάνας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ δευτέρα τὰ εἶχε ἐφτιάσει μὲ τὸν σύζυγον τῆς πρώτης, καὶ οἱ δύο δὲ ἐρασταὶ συνεννοοῦντο ἀπὸ τὰ παρὰ τὸν Βόσπορον περίπτερα τῶν ἐπαύλεών των. Τὸ κατόρθωμα τοῦτο ἐθεωρήθη μέγα καὶ συναφὲς μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Μαρκόνι, διότι ὁ ἔρως μέχρι τοῦδε ἦτο γνωστὸν ὅτιμόνον μὲ πτερὰ συνεννοεῖται, ὄχι δὲ καὶ μὲ περίπτερα.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο κρατεῖ εἰς μεγάλην συγκίνησιν τὸ Γιλδίζ, ὁ δὲ ἔνοχος γαμβρός, ἤτοι ὁ σύζυγος τῆς Ναϊζὲ Σουλτάνας προσεκλήθη εἰς ἀπολογίαν ἐνώπιον τοῦ πευθεροῦ του.

* * *

Ἡ ἀπολογία του ὑπῆρξε φυσικωτάτη, προσεκλήθησαν δὲ ὡς πραγματογνώμονες τρεῖς ἔμπειροι ράπται τῆς Κων)λεως, οἱ ὁποῖοι ἐξετάσαντες τὰ πράγματα ὑπέβαλον τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν:

Ἔκθεσις ἐμπορορρπτῶν
μετ' ἀποδείξεων ἀπτῶν.

Γαληνότατε Μονάρχα ! ὁ γαμβρός Σου δίκηο ἔχει
Ἐξετάσαντες τὴν πρᾶξιν ἐννοήσαμεν τί τρέχει
Καὶ μὴ θέλῃς νὰ τὸν ρίψῃς εἰς τοῦ Βόσπορου τὰ ψύκια.
Διὰ ταῦτα καί... καί... καί...
Ἀφοῦ ἔτυχε τὴν κόρη καὶ τὴν ἔβγαλες Ζακιέ,
Εἶχε δικηο κι' ὁ γαμβρός σου
Ποῦ τῆς ἔκοψε ...μανίκια....
Οἱ δοῦλοι Σου — Πραγματογνώμονες
Χὸρ—Χὸρ Ἀγᾶς, πρῶτος κόπτης.
Ντελῆ—Φουσέκης, κεντητής.
Γκιοὺλ — Μπρισὶμ.
Μπαλωτὴς καὶ μηχανορράφος... τῶν χαρεμίων.

Δημοσια Θεαματα

ΣΥΝΤΑΓΜΑ. — Μουσικὰ κομμάτια τὰ ἴδια.— Τοπιάνω ἐκ τῶν μακρόθεν μόνον.

ΡΟΥΑΓΙΑΑ. Συνάθροισις ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου τῶν ἱππέων. — Παγωτά.... καλαμπούρια ὅλων τῶν Ντιστεγκέ.—Αἱ Σερίκαι καὶ οἱ Σερίκοι [Κωμῳδίαι γαλλοελληνικαὶ κατὰ τὴν Μέθοδον .... τοῦ Ὀλενδρόρφου. Μάθημα.....Μ.Ν., θέμα.... 69.]

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ.— Πρωϊναὶ δοκιμαί, διὰ τὰς νυκτερινὰς παραστάσεις.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ.—Παραστάσεις ἀμετάβλητοι. [Διότ ὅλοι διατρέχουν τὸ αὐτὸ στάδιον μέχρι τῆς Ὁμονοίας].

ΥΠΟ ΤΑΣ ΣΤΕΓΑΣ.—Ἀπαγγελία κεφαλλωνίτικου ποιήματος,— ὄχι τοῦ Κόντε Κουρούπη,—τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἑξῆς δίστιχον :

Ἀφόντας νοιώσῃ ὁ κερατᾶς
τὴ γλύκα τοῦ κεράτου,
μέλι καὶ γάλα γίνεται
μὲ τὴ νοικοκυρά του!...

Ο ΚΟΚΚΟΡΑΣ

ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Καὶ τώρα ποῦ φαντάσματα
ὡς εἶδος μανιτάρια
φυτρώνουνε σωρό,
καὶ τοὺς ῥεπόρτερ ἔπιασε
κυρά μου λογοδιάρροια
χωρὶς τελειωμό....

Τώρα κι' ἐγὼ ποῦ φάντασμα
ἀπὸ τὸν ἔρωτά σου
κατήντησα νὰ γίνω,
θἀρθῶ μιὰ νύχτα σκοτεινὴ
κρυφὰ στὴν καμαρά σου
'στὸ πλάγι σου νὰ μείνω.

Καὶ γιὰ στοχάσου ἀγάπη μου !
τὸν νοῦ μου τόνε χάνω,
μονάχα σᾶν σκεφθῶ,
ὅτι μιὰ νύχτα ὁλόκληρη
στὴν κλίνη σου ἐπάνω
μὲ σένα θὰ βρεθῶ.

Τὶ γλέντι ποῦ θὰ κάνουμε
ὅταν θὰ ξαπλωθοῦμε
καὶ τὶ τρελλὰ ἀγκαλιάσματα !
καὶ τὸ πρωϊ στὰ σίγουρα
θὲ νὰ ξημερωθοῦμε
κι' οἱ δυό μας 'σὰν φαντάσματα.

Κι' ἂν σὲ ρωτήσῃ τζόγια μου
σὰν μὲ ἰδῇ κανείς,
μὲς 'ς τὸ βαθὺ σκοτάδι
ποιὸς ἦταν καὶ τὶ ἔκανε,
πὲς πῶς ἤμουν φάντασμα
μιᾶς φίλης σου στενῆς
ἀπὸ τὸ Βελιγράδι
ποῦ ἀπὸ καιρὸ ἐπέθανε.

Μ' ἂν τύχῃ κι' μᾶς πάρουνε
κυρά μου μυρουδιὰ
οἱ φοβεροὶ γειτόνοι,
καὶ μᾶς ῥιχτοῦν ὁ Πετεινὸς
ὁ Πὼπ κι' ἡ συντροφιὰ
κανεὶς δὲν μᾶς γλυτώνει.

Τὴν ἄλλη, μέρα θὲ νὰ ἰδῇς
περιγραφὰς μεγάλας
νὰ λένε τὸ καὶ τὸ
«τὰ χθεσινὰ φαντάσματα
'στὸ σπῆτι μιᾶς δασκάλας
παρὰ τὸν Ἴλισσό !»

Θὰ τρέξουν ὅλοι γιὰ νὰ ἰδοῦν
τὸ στοιχειωμένο σπῆτι
κι' ὅλοι θὰ σχολιάζουνε,
θὰ χάσουν τὰ πασχάλια τους
τὴν Πέμπτη κι' τὴν Τρίτη
ψευτιὲς σᾶν θὰ διαβάζουνε.

Ο ΖΑΝ-ΚΙ-ΡΙ

ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

— Πᾶμε νὰ πῆτε στὸν Συνταγματάρχην νὰ μοῦ σηκώσῃ τὴν ποινή.
— Μὲ τάχα θὰ τὸ κατορθώσω ;
— Ἔλᾶτε δά ! σεῖς ἔχετε σ η κ ώ σ ε ι ὅς τώρα, τόσα καὶ τόσα τράγματα !

Η ΗΛΙΑΣΙΣ

— Ἄχ ! ἐκόπηκε τὸ αἷμά μου !.... τὸν ἐνόμιζα νεκρὸν ἀπὸ τὴν ἡλίασιν !.... Δόξα σοι ὁ Θεός !.... Σ η κ ώ ν ε τ α ι !... Σ η κ ώ ν ε τ α ι !....

Ἐ κ ε ί ν η. — Εἰς τὸ στρατόπεδον μία φορὰ ἀλλάζουν οἱ σκοποί σας τὴν νύκτα ;

Ἐ κ ε ῖ ν ο ς. — Ἀ ! κυρία μου εἶνε κανὼν τῆς ἐκστρατείας. ὅταν εἴμεθα ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ ὁ σ κ ο π ός μας εἶνε ἕνας καὶ μόνος ὅταν κατέχομεν τὰ ν ῶ τ ά του ὁ σκο π ός μας εἶνε δ ι π λ οῦ ς ! ...

ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ

ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑ

Η ΚΙΝΑ. Ἡ—ἀ π ο ν ί α σου εἶνε φοβερή ! Σὲ μιὰ νύχτα μ' ἐρρούφηξες ὁλόκληρον ! Θέλεις καὶ σὺ νὰ γίνῃς Δ ύ ν α μ ι ς !

Η ΙΑΠΩΝΙΑ. Ἀμ, ἀφοῦ εἶσαι Κ ί ν α !...

ΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ

Η ΜΑΜΑ. Νὰ λοιπὸν, παληοποιδο ! Ὅ,τι βλέπεις πᾶς καὶ τὰ μαρτυρᾶς στὸ μπαμπᾶ σου, αἴ ;

.... Κάθησε λοιπὸν τώρα μιὰ ὥρα στὴν ἴδια κατάστασι ποῦ εἶδες ἐμένα, γιὰ νὰ κάθῃς νὰ ξαναμαρτυρᾶς ἄλλοτε !...

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

(Σελὶς 7)

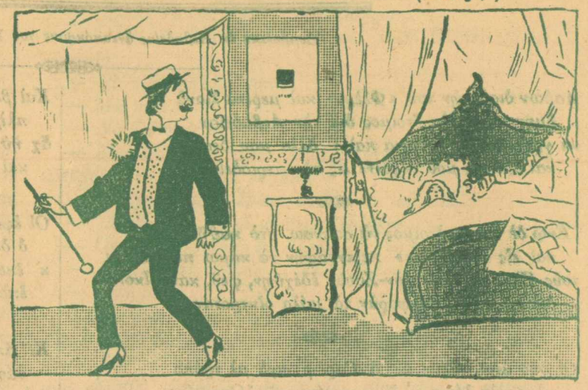

— Καὶ ὁ Τοτὸς διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν...

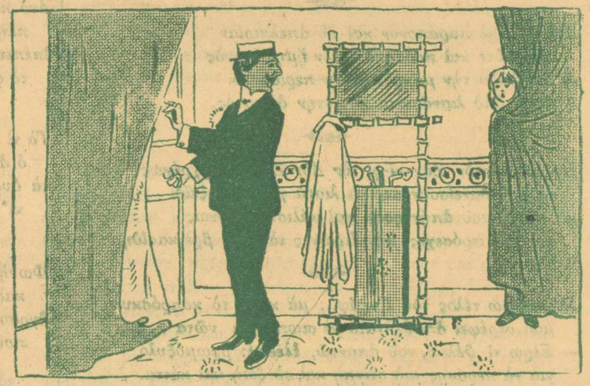

— .... ὁ Τοτὸς ἐστράφη ἔντρομος καὶ παρετήρησε εἰς τὸ παραπέτασμα μίαν κεφαλήν..,

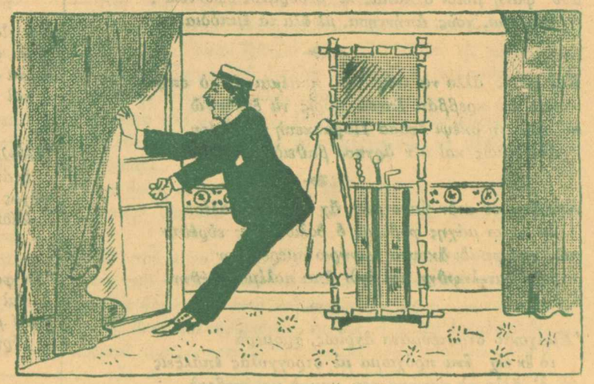

— .... ἔβαλε μίαν κραυγὴν καὶ ἔσυρε τὴν θύραν μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν διὰ νὰ τὴν ἀνοίξῃ...

Η ΨΕΥΔΟΜΑΧΗ

(Συμβολική ἐκ Λεβαδείας ἀνταπόκρισις τοῦ Enfant Gâté... *ἐν ὀνείρῳ).*

Λαβὼν διαταγὴν τοῦ «Φλὲρτ» καὶ μερικὰ λιανὰ
ἤμην καθ' ὅλα ἕτοιμος διὰ τὴν Λεβαδείαν
νὰ γράψω τὰ γυμνάσια καὶ τ' ἄλλα μου δεινὰ
καὶ ὅ,τι θὰ μοῦ τύχαινε εἰς τὴν περιοδείαν.

Ἐνῷ δὲ ἤμουν ἕτοιμος νὰ σπεύσω στὸ καθῆκον
καὶ εἰς τὸ «Φλὲρτ» περιγραφὴν νὰ κάμω πιστοτάτην
τοὺς Ζὰν-κί-ρί καὶ Δὸν-Ζουὰν ἐδέχθην, φεῦ, κατ' οἶκον
διὰ νὰ πάθω συμφορὰν τὰ μάλα οἰκτροτάτην.

Οἱ δύο ἄνω κύριοι κι' ὁ Γκρὰφ σιγὰ μὲ τρόπο
μὲ πολλὰ λόγια μ' ἔφεραν μέχρι τῆς Ὁμονοίας
νὰ μὲ κεράσουν τάχατε.... ἀλλὰ αὐτοὶ μὲ κόλπο
εἰς θέσιν μὲ κατήντησαν δεινῆς ἀπενταρίας.

Καὶ εἶδα μὲ παράπονον καὶ μὲ ἀπελπισίαν
πῶς οὔτε καὶ ποδαρηδὸν δὲν ἤμην ἱκανὸς
νὰ ἐκτελέσω τὴν μακρὰν αὐτὴν περιοδείαν
ἀφοῦ ἀπὸ λιανώματα κατέστην ἀδειανός.

Παρακαλῶ τὸν Ζὰν-κί-ρί τὸν Δὸν-Ζουὰν συγχρόνως
νὰ μοῦ δανείσουν μερικὰ λιανὰ γιὰ τὸ ταξεῖδι
μὰ κεῖνοι μοῦ ἀπήντησαν καὶ μάλιστα ἐντόνως
— Ἂς πρόσεχες, μὴν ἔτρωγες τὰ ξένα, βρὲ κασίδη.

Παρακαλῶ τέλος τὸν Γκράφ... μὰ κεῖνο τὸ κοπρόσκυλο
μοῦ στρέφει ἀπαθέστατα μὲ σιωπὴν τὰ νῶτα . . . .
— Ξέρω τὶ θέλεις, τοῦ ἀπαντῶ, ἐλεεινέ: βρωμόξυλο
γιὰ νὰ περάσῃς μιὰ στιγμὴ καὶ σὺ ζωὴ καὶ κόττα.

Σὰν εἶδα δὲ πῶς μ'ἄφησαν καὶ ἄνθρωποι καὶ σκύλοι
κ' εἰρωνικῶς μοῦ ἔλεγαν νὰ πάω μὲ τὰ πόδια
μοῦ ἔφανε βόϊδι ὁ παπᾶς κι' ὁ οὐρανὸς σφοντύλι :
— Θὰ πάω, τοὺς ἀπήντησα, μὲ ὅλα τὰ ἐμπόδια.

Καὶ χωρὶς ἄλλο νὰ τοὺς 'πῶ, πετιέμαι εἰς τὸ σπῆτι
καὶ στὸ κρεββάτι ἔπεσα χωρὶς νὰ ξεγδυθῶ
κι' ἀπὸ τὴ σκέψι ἔχασα Παρασκευὴ καὶ Τρίτη
ἀλλ' ὅμως καὶ δὲν ἄργησα βαθειὰ νὰ κοιμηθῶ.

Καὶ ὄνειρον στὸν ὕπνο μου, ἄχ εἶδα φρικαλέον
ἐν μέσῳ μάχης φοβερᾶς ὁ ὁλίος πῶς εὑρέθην
πῶς ντουφεκίδι ἄκουγα τριγύρω σμερδαλέον
πῶς κατελήφθην καὶ ἐγὼ ἀπὸ πολέμου μέθην.

Ἐμάχοντο στρατεύματα ἀγρίως, τρομερὰ
τὸ ἓν εἶχ' ἕνα πρόχωμα μὲ στρογγυλὰς ἐπάλξεις
τὸ δ' ἄλλο τὰ κανόνια του μακρὰ καὶ φοβερὰ
καὶ ὅτι τἄσπρωχνε γοργὰ ποῦ ἦταν νὰ τρομάξῃς.

Νὰ πάρῃ ὁ εἷς τὸ φρούριο ζητεῖ μὲ τακτικὴ
ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωνε, διότι ὁ ἐχθρὸς
πότ' ἐκινεῖτο ἀπὸ 'δῶ καὶ πότε ἀπὸ 'κεῖ
καὶ οὕτως ἡ ὑπόθεσις ἀπέτυχεν αἰσχρῶς.

Καὶ βάζει εἰς ἐνέργειαν εὐθὺς τὸ ἱππικὸ
πλὴν δὲν διερρηγνύετο ἡ τοῦ φρουρίου πύλη
ἄχ ἤθελα νὰ βλέπατε τὶ πρᾶμμα, τὶ κακὸ
καὶ πῶς ματαίως κι' ἄδικα ἐχάθη... τόση ὕλη.

Οἱ ἐφορμῶντες παρευθὺς ὑποχωροῦν ἐν τάξει
ὁ δὲ ἐχθρὸς τὸ φρούριον ἀφίνει παρευθὺς
κ' ἐκεῖθεν ἐξερχόμενος στέκει ἐν παρατάξει
ἐπὶ τὸ ἀνοικτότερον ἤγουν παραταχθείς.

Κι' ἀπεμακρύνθη πάραυτα τὸ ἕνα κι' ἄλλο κέρας
ὁάσος πυκνὸν ὡς ἄμυναν πρὸ τοῦ ἐχθροῦ προτάττον
καὶ χάριν προφυλάξεως καὶ δὴ ἰσχυροτέρας
ἐπροστατεύετ' ἄνωθεν ἐκ δυὸ φοβερωτάτων . . . .

Δυὸ κανονιῶν ποῦ τἄβλεπες μὲ φρίκη, μὲ τρομάρα,
πλὴν ἔξαφνα ὁ ἐφορμῶν τὰ πάντα ἀψηφήσας
ἐπέπεσεν ἐπάνω του, μὲ λύσσα καὶ λαχτάρα
τὰ φοβερὰ κανόνια του στὰ πρόσω ἐξωθήσας.

Τὸ τὶ ἐγίνηκεν ἐκεῖ νὰ γράψω δὲν μπορῶ,
ὁ ἀμυνόμενος εὐθὺς εἰς τὴν ὁρμὴν κατέπεσε
τὰ δυὸ κανόνια ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἅρπαξε θαρρῶ
κι' ἀμέσως αἷμα ἄφθονον ἐξ ἀμφοτέρων ἔρρευσε.

Φωνὴ κακὸ καὶ μουγκρητό, ἡρωϊκαὶ κινήσεις
καὶ πότε ἀνεφαίνοντο τὰ κέρατα καὶ πότε
ἀγρίως συνεπλέκοντο ἐκεῖ οἱ στρατιῶται
ποῦ δὲν τολμοῦσες οὔτε γρῦ διόλου νὰ μιλήσῃς.

Τοσοῦτος φόβος τρομερὸς μὲ εἶχε καταλάβει
ποῦ ἄρχισε στὸν ὕπνο μου ἰδρῶτας νὰ μὲ βρέχῃ....
καθεὶς σ' αὐτὸ τό θέαμα μπορεῖ νὰ μὴν ἀνάβῃ
ἔστω κι' ἂν ἦνε ἰσχυρὸς ἔστω καὶ ἂν ἀντέχῃ ; . . .

Καὶ εἶδα μ' ἀπορίαν μου μετὰ ὀλίγην ὥρα
ὅτι οἱ δυὸ ἀντίπαλοι πῶς συνεφιλιώθησαν
ὅτι τὰ δυὸ στρατεύματα κατέπαυσαν τὴ φόρα
καὶ τόσον ἐπληησίασαν κ' εἰς ἕνα συνηνώθησαν.

Ἤθελα κι' ἄλλα γιὰ νὰ ἰδῶ, ἀλλὰ τὸ πάπλωμά μου
ἐπάνω στὰ κουνήματα τὸ ἄτιμο ἀπέδρα
ψῦχος δεινὸν κατέλαβε τὰ πόδια τὰ μεριά μου
ἰδίως ἐψυχράθηκεν ἡ σεβαστὴ μου ἔδρα.

Ὡς φαίνεται τὸ ὅραμα πολὺ μὲ συνεκίνησε
καὶ φαίνεται στὸν ὕπνο μου θὰ ἔκανα θυσία
γιατί μόλις τὸ πάπλωμα ἀπέδρα καὶ ξεκύλισε
εὗρῆκα ὅτι ἤμουνα γεμάτος. .. ὑγρασία.

Μόλις δ' ἀπ' τὸ κρεββάτι μου ὁ ἄμοιρος ἐπήδησα
καὶ ἐπειδὴ στὴν Λειβαδιὰ νὰ πάω δὲν μποροῦσα
Ὡς ἀνταπόκρισιν πιστὴν τὸ ὄνειρον σερβίρησα
ποῦ τἄφτιασαν ὁ ὕπνος μου, ἡ φτώχεια καὶ ἡ Μοῦσα.

Enfant Gate

Το Διηγηματακι Μας

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Ἡ κυρία Λιλὴ Χ. εἶνε ἡ ὡραιοτέρα ζωντοχήρα τῆς ἐποχῆς μας ἀναμφισβητήτως. Ὅσοι δὲ τὴν βλέπουν νὰ περιπατῇ μὲ τὴν κεφαλήν της κύπτουσαν μὲ τόσην σεμνότητα, καὶ τὸ βλέμμα της νὰ στρέφεται διαρκῶς πρὸς τοὺς πόδας της μὲ τόσην δειλίαν, νομίζοιν ὅτι ὁ γάμος ὑπῆρξε δι' αὐτὴν ἐν ἀκόμη βάθρον, διὰ ν' ἀνυψωθῇ ἡ παρθενία της εἰς τὸ ἰδεῶδες !

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν ἔζησε μὲ τὸν σύζυγόν της πλειότερον τοῦ ἑνὸς ἔτους. Πῶς καὶ διατὶ διεζεύχθησαν ἤτο μυστήριον. Οὔτε ὁ ἕνας ἔλεγεν τίποτε,οὔτε ὁ ἄλλος. Λέγεται ὅμως ὅτι ὁ Μητροπολίτης ὅταν ἔμαθε τὸν λόγον τῆς διαστάσεώς των,ἔφριξε καὶ ἠρώτησε τὸν σύζυγον ἂν ἔζησε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Τουρκίαν. Τί ἀπήντησεν ἐκεῖνος δὲν ἐγνώσθη, οὔτε ἂν ἔδειξε τὸ πασσαπόρτι τὸ ἰδικόν του, οὔτε ἂν ἐξητάσθη καὶ τὸ π α σ σ α π ό ρ τ ι τῆς συζύγου του. Τὸ γεγονὸς μόνον εἶνε ὅτι τὸ διαζύγιαν ἐδόθη καὶ τὸ δικαστήριον ἐνέκρινεν ὡσαύτως τὴν διάζευξιν,ἀλλὰ δι' ἄλλους λόγους,τοὺς ὁποίους παρεδέχθησαν ἀπὸ κοινοῦ καὶ οἱ δύο. Ὑπεστήριξαν κατὰ κοινὴν συμφωνίαν ὅτι ἐμύριζαν τὰ χνῶτα καὶ τῶν δύο, καὶ οὕτως εὑρέθη λόγος ἀκυρότητος τοῦ γάμου...

Ἔκτοτε ἡ Λιλὴ ἔζη μὲ τὴν μαμᾶν της καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως νὰ ὑπανδρευθῇ ἐκ νέου.

Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ πεπρωμένον δὲν ὑποβάλλεται εἰς ἀξιώσεις,καὶ ἡ Λιλὴ μίαν ἡμέραν ἠσθάνθη ὅτι ἡ καρδία της ἐπαλλεν ἐκ νέου δι' ἕνα νέον,τὸν ὁποῖον ἔβλεπεν εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ Ζαχαράτου νὰ κάθηται πάντοτε ἀπέναντί της καὶ νὰ τὴν βλέπῃ περιπαθῶς. Κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ μὴ δώσῃ καμμίαν προσοχὴν εἰς αὐτόν.

— Ὤχ ! ἀδελφέ ! εἶπε καθ' ἑαυτήν... Ὅλοι οἱ ἄνδρες εἶνε οἱ ἴδιοι· ποιὸς ξεύρει τί ἀξιώσεις θὰ ἔχῃ καὶ αὐτός ! Καὶ τοῦ ἔστρεψε τὰ νῶτα.... διὰ νὰ τὸν δοκιμάσῃ.

Αἴφνης ὅμως ἡ καρδία της ἐσκίρτησεν ἀπὸ ἕνα μυστικὸν παλμὸν χαρᾶς. Ὁ θαυμαστής της ἠγέρθη ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ ἀλλάξας τραπέζι ἦλθε καὶ ἐκάθησεν ἀπέναντί της πάλιν, ἐντελῶς ἀπέναντί της.

— Περίεργον ! ἐσκέφθη. Φαίνεται ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες δὲν εἶνε οἱ ἴδιοι. Αὐτὸς δὲν ηὐχαριστήθη καθόλου ἀπὸ τὴν στάσιν μου αὐτὴν καὶ ἦλθεν πάλιν... ἀπέναντί μου.

Καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται δὲ αὐτὸν μικρὰν συμπάθειαν.

* * *

Ἠξεύρετε ὅμως ἐκ πείρας, καὶ προπάντων αἱ τρυφεραί μου ἀναγνώστριαι, ὅτι ὅταν μία γυναικεία καρδία ἀποφασίσῃ νὰ αἰσθανθῇ συμπάθειαν δι' ἕνα νέον, τὰ πράγματα δὲν βραδύνουν νὰ προχωρήσουν.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ὡραία Λιλή, τὴν ἑπομένην ἐθεώρησε περιττὸν νὰ τοῦ στρέψῃ πλέον τὰ νῶτα καὶ τὸν ἠτένισε μετά τινος ἐνδιαφέροντος, μὴ παύουσα ὅμως, κατὰ διαλείμματα βαθμηδὸν βραχυνόμενα, νὰ ρίπτῃ καὶ τὸ βλέμμα χαμηλὰ εἰς ἔνδειξιν ὅτι εἶχε πολὺ μεγάλην συναίσθησιν καὶ τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς ζωντοχηρείας αἰδημοσύνης.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ θαυμαστὴς ἐκάθησεν εἰς πλησιέστερον τραπέζι καὶ τέλος, τὴν τελευταίαν ἑσπέραν ὁ Τοτός— οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ διάπυρος θαυμαστής της —εὑρέθη, ἀγνοῶν καὶ αὐτὸς πῶς, καθήμενος εἰς τὸ αὐτὸ μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς του τραπέζι, προσφέρων παγωτὰ καὶ κατόπιν συνοδεύων αὐτὴν μέχρι τῆς οἰκίας.

— Μὰ ἔτσι, χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζετε μὲ ἀγαπήσατε ; τοῦ ἔλεγεν ἡ Λιλὴ χαμηλοφώνως διὰ νὰ μὴν ἀκούῃ ἡ μαμά.

— Θέλει καὶ περισσότερον ὅποιος ἰδῇ τὰ μάτια σας μιὰ φορά ; ἠρώτησεν ἐκεῖνος.

— Σιγώτερα, πρὸς Θεοῦ, νὰ μὴ μᾶς ἀκούσῃ ἡ μαμά. Τῆς εἶπα ὅτι σᾶς ἐγνώρισα εἰς μιᾶς φίλης μου.

— Πρέπει νὰ σᾶς ὁμιλήσω διὰ μακρῶν.

— Ἀλλὰ πῶς ; ἡ μαμὰ ἐπιβλέπει πολύ. Βλέπετε ἡ ζητοχηρεία...

— Νὰ σᾶς ἰδῶ τὴν νύκτα.

— Μὰ πῶς ;!...

— Νὰ ἔλθω εἰς τὸ σπῆτι σας.

— Εἶνε ἀδύνατον· εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ πέσω εἰς τὸ κρεββάτι μου. Πῶς θὰ μὲ ἰδῆτε ;

— Δὲν μὲ πειράζει ἐμένα· σᾶς βλέπω καὶ ἐκεῖ.

— Ἄ, ὄχι δά... Αὐτὸ μὲ πειράζει ἐμένα...

— Γιατί ; σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ ἦμαι.... σὰν νὰ μὴν εἶμαι...

— Μὰ δὲν εἶνε δυνατόν.... Καλὲ τί λέτε ;

— Λιλή μου ! . . .

Εἰς τὴν ἐπιφώνησιν ταύτην, τόσον τρυφερῶς ἀπαγγελθεῖσαν, ἡ νεαρὰ ζωντοχήρα ἠσθάνθη τὴν καρδίαν της ἀναλυομένην, ὅπως ὁ κηρός. Ἔσφιξε λαθραίως, ἐπωφεληθεῖσα μιᾶς καμπῆς τῆς ὁδοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὴν χεῖρα τοῦ ξελιγωμένου Τοτοῦ, καὶ τοῦ ἐψιθύρισε περιπαθῶς :

— Καλά. Τώρα ποῦ θὰ μποῦμε στὸ σπῆτι θὰ κάμῃς δεύτερη βόλτα καὶ ἐγὼ θὰ σοῦ ρίψω τὸ κλειδὶ τῆς πόρτας. Εἰς τὴν μίαν ἀνοίγεις καὶ ἐγὼ θὰ σὲ περιμένω. Ἀλλὰ, κύριε Τοτό, θὰ μοῦ δώσῃς τὸν λόγον σου πῶς θὰ ἦσαι ἥσυχος σὰν νὰ εἴμεθα δύο κορίτσια...

— Σὰν νὰ εἴμεθα δύο κορίτσια ; Ἔ, τότε σοῦ δίδω τὸν λόγον μου. . . .

. . . . . .

* * *

Ἦτο τετάρτη ὥρα πρωϊνή...

Εἰς ἕνα δωμάτιον μόλις φωτιζόμενον ἀπὸ τὸ φῶς κουρασμένης ἀπὸ τὴν ἀϋπνίαν κανδήλας, ἕνας νέος ἐνεδύετο ἐσπευσμένως, ἐνῷ μία τρυφερὰ γυναικεία φωνὴ τοῦ ἔλεγεν ἐκ τοῦ βάθους μιᾶς διπλῆς κλίνης, ἡ ὁποία ἐπὶ δύο ἔτη εἶχε καταστῇ πεδίον μεμονωμένων ἀγώνων, μὴ διαφερόντων ἀπὸ εἶδός τι νυκτερινῶν σκιαμαχῶν:

— Τοτό μου, κάμε γρήγορα... Ἐξημέρωσε· ἄρχισαν νὰ περνοῦν τὰ κάρρα... ἂν σὲ ἰδῇ κανεὶς νὰ βγαίνῃς τέτοια ὥρα ἀπὸ τὸ σπῆτι τί θὰ εἰπῇ !.... Κάμε γρήγορα.

Μετά τινα λεπτὰ ὁ Τοτὸς εἶχεν ἐνδυθῇ τελείως καὶ ἐπλησίαζεν ἐκ νέου εἰς τὴν κλίνην.

— Λοιπόν, Λιλή μου, εἶπε κύπτων ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου. Αὔριον αἴ ;

— Ναί, ναί, ἀλλὰ φύγε δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ !..

Ὑπόκωφον φίλημα ἀντήχησε,καὶ ὁ Τοτὸς διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν, τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν σιγὰ καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν διάδρομον, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἓν παραπέτασμα, καλῦπτον τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῆς μαᾶμς.

Εὑρίσκετο πλέον σχεδὸν ἐλεύθερος καὶ δὲν ἔμενε ἄλλο παρὰ νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα εἰς τὸ ρόπτρον καὶ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν κλίμακα...

Μόλις ὅμως ἔθεσε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς θύρας, ἀκούει ὄπισθεν φωνὴν βαθεῖαν ἡ ὁποία τοῦ ἔλεγε μὲ μυστηριῶδες ὕφος:

— Ἔ ! ποῦ πηγαίνεις ! Ἐγὼ εἶμαι τὸ φάντασμα τῆς γιαγιᾶς σου, ποῦ ἦλθε νὰ σοῦ ὑπενθυμίσῃ ὅτι ὑπεσχέθης νὰ ἦσαι σὰν κορίτσι ὅλην τὴν νύκτα καὶ δὲν ἐκράτησες τὸν λόγον σου!

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς, ταύτης, ὁ Τοτὸς ἐστρεψεν ἔντρομος καὶ παρετήρησεν εἰς τὸ παραπέτασμα μίαν κεφαλὴν ἡ ὁποία τὸν προσέβλεπεν εἰς τὸ σκιόφως τοῦ διαδρόμου ἀγρίως.

Εἰς τὴν θέαν τοῦ ἀνελπίστου ἐκείνου φαινομένου ἔβαλε μίαν κραυγὴν καὶ ἔσυρε τὴν θύραν μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του διὰ νὰ τὴν ἀνοίξῃ Ἀλλ' ἡ θύρα δὲν ὑπεχώρει εἰς τὴν βίαν.

Ἦτο δεινὴ ἡ θέσις τοῦ δυστυχοῦς ἀνθρώπου, διότι τὸ φάσμα ἐκεῖνο τὸ ἐμφανισθὲν ἦλθε νὰ τοῦ ὑπενθυμίσῃ πράγματι μίαν παράβασιν τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον εἶχε δώσει νὰ μείνῃ ὅλην τὴν νύκτα σὰν κορίτσι πλησίον τῆς ζωντοχήρας.

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ

Εἰδύλλιον... προγνωστικὸν

— Ἀκόμη τὰ μερίδια... καὶ τώρα τί θὰ φᾶμε;
— Ἔ, τρῶμε πάλι ἀγκαλιὰ Κωστάκη... ἔλα... πᾶμε!..

— Καὶ μολονότι ἔμειναν μὲ ἀδειανὴν κοιλίαν
τὸ γεῦμά των ἐπέδειξε μεγάλην ποικιλίαν.

Τὴν ἄλλη μέρα δυσ υχῶς συνέβησαν τὰ ἴδια,
— Καὶ πάλιν ἐν ἐδόθησαν στὸν θίασον μερίδια.

— Μά, Φλῶρα μου γιατί κρατεῖς τὸ τζάκι ἀναμμένο;
— Κωστάκη μου! Τὸ γεῦμά σου τὸ χθεσινὸ ζεσταίνω;

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

— Τί νὰ τῆς γράψω, κιρ ἐπιλοχία, τῆς κυρίας σου;
Νὰ τῆς γράψῃς, μωρὲ ἐποδεκανέα, νὰ μὴ ζηλεύῃ, γιατὶ ἐδῶ δὲν εἶνε γυναῖκες καὶ... μ π α λ ω ν ό-
μ α σ τ ε ὅλοι μεταξύ μας καὶ νὰ προσθέσῃς πῶς ὅταν θὰ γυρίσω πίσω, θὰ ἰδῇ τί παλληκάρι εἶμαι,
ποὺ ἔχω καρδιά.... ὡς τὸν πάτο! . . . . ὡς τὸν πάτο! . . .
— Ἄμ τὴν βλέπω, κὶο ἐπιλοχία μου!...

ΕΤΟΣ Α΄. ΑΡΙΘ. 29 — 16 ΣΕΛΙΔΕΣ=ΛΕΠΤΑ 10 — Κυριακή 23 Μαΐου 1904.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Τῆς Ἑβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΑΤΗΣ=Διηγήματα.
ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ='Επιγράμματα.
ΝΙΚΜΑΝ=Κωμῳδίαι.
ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ=«Φλὲρτ Ρεπορτόζ».
ΚΟΥΝΟΥΠΙ=«Φλὲρτ Θεατράλ».
ΖΑΝ-ΚΙ-ΡΙ=Ποιήματα.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Εἰκόνων Δεζάντ.
ΣΑΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ=Σκίτσα.
ΚΑΡΑΝΤΑΣ=Εἰκόνες.
ΔὶςΖΟΛΑ-ΔΕ-ΜΟΝΤΑΛ='Αλληλογραφία

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

'Εκδιδόμενον ἐν 'Αθήναις κατὰ Κυριακήν.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
8 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 8

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ
Κ. ΣΠΑΙΛΑ
ΣΤΡΑΒΟΣΥΛΟ
ΜΟΣΧΟΜΑΓΚΑΣ
ΓΕΙΑ-ΧΑΡΑΣ
ΣΗΖΑΡ
ΥΑΚΙΝΘΟΣ
ΛΙΑΝ-ΚΟΙΝ
Α-ΤΕΛΗΣ
ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ — ΚΟΡΓΑΚΙΑΣ — ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: 'Ετησία Δραχ. 6. —'Εξάμηνος Δραχ. 3.50.—'Εξωτερικοῦ: 'Ετησία Φρ. χρ. 7.

"Εσυρε καὶ πάλιν τὴν θύραν, ἀλλὰ ματαίως...

Τέλος ἔστρεψεν ὀπισθεν καὶ παρετήρησεν ἐκ νέου.

'Η μυστηριώδης κεφαλὴ εἶχε χαθῇ, ἀλλ' ὄπισθεν τοῦ παραπετάσματος ἠκούσθη ἕνα μούγκρισμα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπάγωσε τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας του.

'Ως ἀστραπὴ διῆλθον τοῦ νοός του τὰ φοβερὰ ἀναγνώσματα τῶν 'Αθηναϊκῶν ἐφημερίδων διὰ τὰ Σερβικὰ φαντάσματα, καὶ ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται ὅτι ἐλιποθυμεῖ...

Καὶ πράγματι, μετά τινας στιγμὰς αἱ δυνάμεις του ἐξέλιπον, τὸ μὲν ἀπὸ τὸν φόβον, τὸ δὲ ἀπὸ τὴν νυκτερινὴν ἐξάντλησιν, καὶ ἔπεσε λιπόθυμος ἐπὶ τοῦ δαπέδου...

* * *

Τὴν ἑπομένην περὶ τὴν 6ην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, εἷς κύριος ἱστάμενος πλησίον τῆς ἰδίας ἐκείνης κλίνης, ἥτις κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶχε χρησιμεύσῃ ὡς στάδιον ἀνανεωθέντος ἀγῶνος διὰ τὴν ἀτυχῆ ζωντοχήραν, ἐκράτει τὴν χεῖρα τοῦ Τοτοῦ καὶ παρετήρει τὸν σφυγμόν του, ἐνῷ ἡ Λιλὴ καὶ ἡ μήτηρ της ἔκυπτον ἀγωνιωδῶς ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του καὶ παρετήρουν τὴν μορφήν του.

— Δὲν ἔχει τίποτε ὁ ἀνεψιός σας, κυρία, εἶπεν ὁ ἰατρός. 'Ολίγον ἐτρόμαξε ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι εἶδε φάντασμα, μετ' ὀλίγην ὥραν ὅμως θὰ ἦνε καλά.

Καὶ ἀπῆλθε, διατάξας φάρμακον.

'Η μήτηρ καὶ ἡ κόρη ἔμειναν μόναι, ἐνῷ ὁ Τοτός, συνελθὼν καὶ προσποιούμενος τὸν λιπόθυμον ἀκόμη, τὰς ἤκουσε νὰ λέγουν:

— Εἰδοποίησες λοιπὸν τὸν θεῖον, τὸν Ταγματάρχην;

— Βέβαια· ἀλλὰ εἶνε στὸ κρεββάτι σήμερα καὶ θὰ ἔλθῃ αὔριον.

— Καλά· νὰ τὸν κρατήσῃς λοιπὸν ἀπόψε χωρὶς ἄλλο. Πρόσεξε μὴ φύγῃ, γιατὶ ποῦ τὸν πιάνῃς ἄλλοτε. Ξεύρεις καλά; ἔχει περιουσίαν;

— "Ω, ναὶ μαμά. "Εχει ἕνα σπῆτι τρίπατο.

— Καλὰ τοῦ τὴν κατάφερες μὲ τὴν ἰδέα τοῦ φαντάσματος. 'Απόψε θὰ τὸν ἀφήσωμεν μόνον καὶ θὰ μείνωμεν εἰς τὸ 'δικό μου δωμάτιον νὰ φυλᾶμε ἄγρυπνες, μὴν τύχῃ καὶ φύγῃ.

—"Α διάβολε! εἶπεν ὁ Τοτὸς καθ' ἑαυτόν, ἀκούσας ὅλον αὐτὸν τὸν διάλογον. "Ετσι μοῦ τὰ φτιάνετε αἱ; ἐννοιά σας!

Καὶ εἶχε τὴν τερασταίαν ὑπομονὴν νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἀκίνητος καὶ προσποιούμενος τὸν ἀναίσθητον μέχρι τῆς νυκτός.

* * *

"Ητο μεσονύκτιον σχεδὸν καὶ αἱ δύο γυναῖκες παρέμενον ἄγρυπνοι εἰς τὸ πλησίον δωμάτιον ἐπιτηροῦσαι τὸν ἀσθενῆ.

'Εν τῇ οἰκίᾳ ἐπεκράτει ἀπόλυτος ἡσυχία, ὅτε ἀκριβῶς μὲ τὸν τελευταῖον κτύπον τοῦ ὡρολογίου, σημαίνοντος τὴν δωδεκάτην, ἡ θύρα τοῦ θαλάμου τῶν γυναικῶν ἀνοίγεται βραδέως καὶ μία σκιὰ λευκὴ διαγράφεται εἰς τὸ κενὸν αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἀπρόοπτον ταύτην ἐμφάνισιν, μία κραυγὴ ἠκούσθη ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν, αἵτινες ὑπεχώρησαν ἔντρομοι.

Τὸ φάσμα τότε ὡμίλησε μὲ μυστηριώδη φωνήν:

— Τρέμετε!.. Εἶμαι τὸ ἀληθινὸν φάντασμα τῆς γιαγιᾶς τοῦ Τοτοῦ, τὸ ὁποῖον ἦλθε νὰ σᾶς τιμωρήσῃ. Πῶς εἴχατε τὴν ἀξίωσιν νὰ περάσουν καὶ οἱ δύο τὴν νύκτα σὰν κορίτσια, ἀφοῦ κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο δὲν ἤτανε κορίτσι;

Μήτηρ καὶ κόρη ἔμειναν ἄναυδοι.

'Ενῷ δὲ ἐτρέποντο εἰς φυγὴν πρὸς τ' ἄλλα δωμάτια, τὸ φάσμα κατῆλθε τὴν κλίμακα καὶ ἐγένετο ἄφαντον.

Τὴν πρωΐαν ἦλθεν ὁ Ταγματάρχης διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὸν ἐραστὴν νὰ νυμφευθῇ τὴν ἀνεψιάν του, ἀλλ' ἡ κλίνη ἦτο κενή.

Μόνον ἐπὶ τῆς σινδόνος διεκρίνοντο τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεως τοῦ φάσματος ἐπὶ τοῦ.... ὑφάσματος!...

Ὁ Ἀριστερὸς Ψάλτης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΡΤ

— ΑΘΗΝΑΙ

= "Ελαβον τὴν ἐπιστολήν σου, ἀγαπημένε μου 'Ιαπωνέζε Tisman. Διατί τόσον ἀνυπομονεῖς; Βλέπεις, ἀγαπημένε φίλε, ὅτι ἐγὼ κυνηγῶ κατὰ πόδας τὴν ἐπικαιρότητα. Διότι αὐτὸ θὰ πῇ ἐπιτυχία σατυρικοῦ φύλλου. Μὴ σὲ μέλλει ὅμως, ἀγαπητέ, καὶ τὰ ἰδικά σου θὰ δημοσιευθοῦν.

Τὰς ἐπιστολάς σου νὰ τὰς στέλλῃς τώρα ἀγαπητέ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ὄχι εἰς τὸν ἀριθ. 12, ἀλλ' εἰς ἀριθ. 8. Μετεκομίσθησαν τώρα ἐκεῖ τὰ γραφεῖα μας, φίλτατε. 'Η μεγάλη ἐρυθρᾶ ἐπιγραφή μου φαίνεται ἀπὸ πολὺ μακράν.

= Εὐχαρίστως, φίλε Γαλαξία, ἀλλ' εἰς τὸ προσεχές. Βεβαίως δὲν ἔχεις ἀντίρρησιν. Εἰς τὸ σημερινὸν «Πεταχτὸ» δημοσιεύονται τὰ τῆς παρελθούσης 'Εβδομάδος.

= Ὥστε λοιπὸν τόσον σὲ ἐνεθουσίασε ὁ σκύλλος μας, ὁ Γκραὰρ μὲ τὸ «Φλὲρτ-Ρεπορτάζ», ἀγαπητέ μου Δανδῆ; 'Αλλὰ καὶ τὸ «Φλὲρτ-Θεατράλ» ποῦ ἀρχίζει σήμερον τὸ Κουνουῦπι πῶς σοῦ φαίνεται; Βλέπεις λοιπὸν ὅτι τὸ «Φλὲρτ» ἔγεινε τέλειον εἰς τὴν ἐλαφρὰν φιλολογίαν;

Βλέπεις πολὺ καλὰ ὅτι ἀπὸ τὸ «Φλὲρτ» λείπουν αἱ χυδαῖαι λέξεις καὶ αἱ ἄθλιαι ὅσον καὶ ἀνάλατοι φράσεις ἐνὸς ἄλλου ὄχι σατυρικοῦ, ἀλλὰ τελείως πορνογραφικοῦ φύλλου, ὅπερ ἐκδίδεται ἐδῶ. Προσέχομεν, βλέπεις, ὥστε νὰ λείπουν οἱ μαργαρῖται οἱ ἐλκοντες τὸ γένος ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς οἴκους τοῦ 'Αεριόφωτος.

= "Α, ὄχι τόσες μεγάλες καραβιὲς, φίλε Ἔσπερε Γ'. 'Εν τούτοις εἰς τὸ προσεχὲς λοιπόν.

= Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν, ἀγαπημένο Λίαν Κόϊ. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ ἀκόμη μικρότερον; Βεβαίως θὰ δημοσιευθῇ ἡ «Ἱππασία» σου, διότι εἶνε πολὺ καλή.

= Εἰς τὸ προσεχές, φίλε Κίλων, ἀναμφιβόλως.

= Καίτοι εἶνε φίλος μας αὐτὸς ὁ καλλιτέχνης, φίλτατε Δίδυμε, ἐν τούτοις ἐγὼ γιὰ τὸ χατῆρι σου θὰ τὸν παραλάβω κι' ὅπου τὸ βγάλῃ ἡ ἄκρη.

— Εἶνε ἄριστον, θαυμάσιον καὶ πάλιν τὸ ποίημά σου 'Επιλοχία. Εὖγε σου. Πρέπει νὰ ἔλθῃς νὰ σὲ γνωρίσῃ ὁ Πετεινός μου.

= Βεβαίως εἰς τὸ προσεχές, φίλτατε Κώστα. Πολὺ εὐχαρίστως.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

= 'Εὰν ἤξευρες πόσον σὲ ἐπαινοῦμεν ὅλοι, ὅταν εἰς τὸ γραφεῖον μας ἔρχεται ἐπιστολή σου, δὲν θὰ παρεπονεῖσο, γλυκύτατε φίλε Τριπτόλεμε. Καὶ τὸ σημερινόν σου εἶνε ἄριστον. Φρόντιζε ὅσῳ τὸ δυνατὸν νὰ εἶνε ἐπίκαιρα καὶ σατυρικώτερα.

— Πολὺ καλὴ ἡ «Δίψα σου», ἀγαπητέ μου Μοσχομάγκα. Βεβαίως εἶνε ἐκ τῶν δημοσιευτέων.

= 'Εξετελέσθη ἡ παράκλησίς σας Φερεόλ. Εἶμαι πάντοτε εἰς τὰς διαταγάς σας.

— ΠΑΡΧΙαι

= Εἶσθε πολὺ εὐγενής, φίλε 'Αντικατασάτα τῶν Συζύγων (Αἴγιον). Πολὺ εὐχαρίστως θὰ ἐκτελέσω πᾶσαν παράκλησίν σας.

= Πολὺ ὡραία ἡ «Συμβουλή» σου Φίλε τοῦ Πετεινοῦ (Κυπαρισσίαν). Τὰ διὰ τὸ «Πεταχτὸ» εἰς τὸ προσεχὲς ἀναμφιβόλως.

= "Αριστον τὸ εὐζωνικόν σου ποίημα, Διπλῇ Χαρὰ (ὄχι Πένθος, ἀνόητε!. Κυπαρισσίαν). Λίαν προσεχῶς θὰ δημοσιευθῇ.

= Καλά, θὰ γείνῃ τὸ χατῆρι σου, κ. Παναγ. (Καλάμας).

— Πολὺ εὐχαρίστως σᾶς ἀναγνωρίζω ἀνταποκριτήν μου, φίλε Μπακατέλ. (Καρδίτσαν). 'Εκεῖνα εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθοῦν.

= "Αν θέλετε γράψατέ μου δι' ὡρισμένα πρόσωπα, φίλε Κερκυραῖε (Κέρκυραν), καὶ βεβαίως δὲν θὰ γραφῇ τίποτε περὶ αὐτῶν. 'Αλλ' αὐτὸ τὸ «κινδυνεύει» δὲν τὸ 'νοιώθω καθόλου, ἀφοῦ δὲν κατόρθωσα νὰ τὸ 'νοιώσω εἰς πολὺ χαλεπὰς ἡμέρας. 'Επίσης σὲ παρακαλῶ πολύ, ἀξιότιμε φίλε, νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς τοὺς δρους: «συμμορφωθῶ» καὶ «βλάψω». 'Επὶ λόγῳ τιμῆς δὲν τοὺς ἐννοῶ καθόλου. 'Εὰν τοὺς ἐννόουν θὰ σοῦ ὡμίλουν κἄπως καλλίτερα. "Εχω ἀνταποκριτὴν αὐτοῦ πολὺ καθὼς πρέπει, καὶ δὴ ἐκ τοῦ ὡραίου φύλου. 'Αφοῦ λοιπὸν θέλετε, ἀκούσατε τὸν μηχανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ «Πεταχτοῦ Φλέρτ». Στέλλει ὁ Α ὅτι ἡ Β κάμνει ἔρωτα μὲ τὸν Γ. 'Ημεῖς τοῦ ἀπαντῶμεν ὅτι θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές. 'Αλλ' ἕως ὅτου ἔλθῃ αὐτὸ τὸ «προσεχές», ἕως ὅτου δηλαδὴ περάσουν 10 ἡμέραι, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Α ἔχει πάει εἰς τὸν ἐν τῇ πολει ἐκείνῃ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Φλέρτ», ὅστις ἐξελέγχων τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων, μᾶς τὴν ἐπιστρέφει μὲ τὰς διαπιστευτικὰς σημειώσεις του. 'Αλλὰ πῶς ἐνομίζατε, φίλε Κερκυραῖε; 'Ετσι ἀβασανίστως δημοσιεύονται ἐκεῖνα τοῦ «Πεταχτοῦ»; Πολὺ ἠπατήθητε....

= "Ελαβον καὶ τὰς τέσσαρας ἐπιστολάς σου, φίλε Τρισκατάρατε (Κόρινθος). 'Εκεῖνα βεβαίως εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθοῦν, ὅπως τὰ θέλετε.

= Πολὺ εὐχαρίστως Εὔαλε Πίνε (Χαλκῖδα). Θὰ δημοσιεύσω ὅ,τι μοῦ στέλλετε.

= 'Ετσι λοιπὸν, ἀγαπητέ μου Συνδρομητά, ἔ; (Σύρον). Γράψε μου τί θέλεις νὰ δημοσιεύσω δι' αὐτοὺς μὲ τὰ κἀρτ-ποστὰλ καὶ εἶμαι πρόθυμον.

= Εὐχαρίστως, πολὺ εὐχαρίστως, γλυκεῖα μου Jenne Fille (Πάτρας). Διατί δὲν γράφετε τίποτε τοῦ Πετεινοῦ μου; Πολὺ τὸ ἐπεθύμει. 'Εκεῖνα σας σήμερον δημοσιεύονται.

'Η γλυκεῖα Folies Bergers τί γίνεται;

= Εἰς τὸ προσεχὲς ἀναμφιβόλως Παρατηρητὰ (Κόρινθον). Πολὺ εὐχαρίστως.

= 'Ακόμη δὲν ἔλαβα τὴν βραχεῖαν σου, ὡραία μου φίλη Folies Bergers (Πάτρας). Τί συμβαίνει ἀρά γε;

= Πολὺ ἀργὰ ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου, ἀγαπημένε Μαγκοπαραδιᾶ (Μεσολόγγιον). 'Εν τούτοις ἡ παράκλησίς σου κατὰ γράμμα θὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὸ προσεχές.

= Πολὺ εὐχαρίστως σᾶς ἀναγνωρίζω ἀνταποκριτήν μου Κίτρινε Πρ. (Κέρκυραν). Νὰ ἀλλάξετε ὅμως αὐτὸ τὸ φρικτὸν ψευδώνυμον. 'Εκεῖνα καθὼς εἴδατε ἐδημοσιεύθησαν πρὸ πολλοῦ.

= Εὖγε, εὖγε, «Μεγάλη Προαγωγικὴ 'Εταιρία τῶν Πατρῶν». Μωρὲ σεῖς εἴσθε φαρσὲρ πρώτης τάξεως. Σεβάσματα ἄπειρα καὶ ὑποκλινῆ εἰς τὴν Πρόεδρον κ. 'Ελένην. Τί νεώτερα λοιπόν; Τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματα ἔχουν καλῶς; Περὶ προμηθείας θὰ φροντίσωμεν πάσῃ δυνάμει!!..

— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

= Πολὺ εὐχαρίστως καὶ μὲ μεγάλην μου χαρὰν μάλιστα, φίλε Γιάννη 'Αγλαγλὰρ (Σμύρνην). 'Αλλὰ δὲν πρέπει νὰ τὴν πειράξουμε τὴν καϋμένην, ἀφοῦ ἀγαπᾷ τόσον τὸ «Φλέρτ». Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ γείνῃ τὸ χατῆρι σου.

= Καὶ τὰ ἰδικά σας δημοσιεύονται, φίλε Σέρτη (Σμύρνην). Τὸ ποίημα ὅμως πρέπει νὰ γείνῃ καὶ αὐτὸ «Πεταχτό».

= Βεβαίως τὸ «Πὸρτ-'Αρθοὺρ» θὰ δημοσιευθῇ, Ἐλεύθερε Λόγε (Βραΐλαν). Εἶνε θαυμάσιον ποίημα ἀληθῶς.

= *Χαίρετε*...

Ὁ ΦΛΕΡΤ

ΦΛΕΡΤ ΘΕΑΤΡΑΛ

Τὸ «Φλὲρτ» ἐγκαινιάζει ἀπὸ σήμερον στήλην ἀφιερωμένην εἰς τὰ Θέατρα.

Δικαίωμά του, θὰ μᾶς πῆτε. Τὸ παραδεχόμεθα, καὶ δι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα παρελείψαμεν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τοὺς κ. κ. Θιασάρχας καὶ Διευθυντὰς 'Εταιριῶν 'Ελλήνων 'Ηθοποιῶν, τοὺς ὁποίους ἔτεκεν αἰσίως τὸ καφφενεῖον τῆς Γορτυνίας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ ἔποψιν γονιμότητος ὑπερέβη καὶ τοὺς—δὲν θυμοῦμαι τὸ ὄνομα—... τὰ ψάρια ποῦ βγάζουν τὸ αὐγοτάραχο.

Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι ἔγινε μεγάλη κατανάλωσις...νεροῦ εἰς τὴν Γορτυνίαν ἕως ὅτου βγοῦν ὅλοι οἱ ἐφετεινοὶ Θιασάρχαι. "Οσον ἀφορᾷ δὲ τὸ ζήτημα τῶν 'Ηθοποιῶν, αὐτοὶ δὲν βγαίνουν συνήθως διὰ λόγους γνωστοὺς εἰς... τοὺς ξενοδόχους των.

×

Τὸ καλοκαῖρι λοιπὸν προμηνύεται πλῆρες ἐκπλήξεων, ἂν κρίνῃ μάλιστα κανεὶς ἀπὸ τὰ ὀνόματα, ποῦ περιλαμβάνουν τὰ δημοσιευθέντα μητρῶα τῶν θιάσων, ὀνόματα γνωστὰ εἰς τὸν θεατρικὸν κόσμον, ὅσον ἦτο ἡ πυρῖτις εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 'Ομήρου, καίτοι εἰς τοὺς θεατρικοὺς κύκλους ὑπάρχει τὸ προηγούμενον, καθ' ὃ ἔγινε καὶ φόνος ἀρχαίου "Ελληνος μὲ περίστροφον Σμίθ. Τὸ ζήτημα τῶν ὀνομάτων ὅμως δὲν ἔχει καιμμίαν σημασίαν, προκειμένου, ὡς ψιθυρίζεται, μετὰ τῶν ἀγνώστων αὐτῶν νὰ συγκαταλέγωνται καὶ θιασάρχαι ὕψους τέχνης μεγαλειτέρου ἀπὸ τὸν Λυκαβητόν.

Μήπως τάχα γνωρίζομεν τὰ ὀνόματα καὶ ὅλων τῶν περιφήμων "Αγγλων παντομματζήδων;

×

"Οσον ἀφορᾷ τὰ ἔργα, καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὑπάρχει, δόξα τῷ Θεῷ, ἀφθονία μεγάλη.

Μεταφράσεις μάλιστα καὶ πολλαὶ καὶ π λ ο ύ σ ι α ι ὑπάρχουν, καίτοι ὁ κ. Παντόπουλος δὲν ἐδήλωσεν ἀκόμη τίνος μεταφράσεις θὰ διασκευάζῃ.

Ὁ κ. Νίκας ἔχει μεταφράσει 64 ἔργα, ἀναγκασθεὶς νὰ πράξῃ τοῦτο διότι εἰς τὸ βεστιάριον τοῦ θιάσου του δὲν ὑπάρχουν ἀρκετὰ περιδέραια διὰ τὰς πρωταγωνιστρίας.

Κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα στιγμὴν πληροφοροῦμαι ὅτι μανθάνει ἐπειγόντως τὴν Γαλλικὴν καὶ ἄλλος θιασάρχης σκοπεύων νὰ συναγωνισθῇ.

Εἰς τὸ «'Αθήναιον» μεταφράζει ὁ κ. Κουκούλας ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, καὶ ἡ κ. Κοτοπούλη ἀπὸ τὴν περισσότερον... ὁμιλοῦσαν γλῶσσαν.

×

'Ερωτᾶτε καὶ διὰ πρωταγωνιστρίας;

Μὲ ὅλον τὸν συναγωνισμὸν τοῦ Βασιλικοῦ, τὸ ὁποῖον, ὡς ὁ Μωϋσῆς τοὺς 'Εβραίους, ἔφερεν ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ Φαραὼ ἑβδομήντα καὶ πέντε, αἱ διακεκριμμέναι λογαριάζονται ὡς διπλαῖ—κατωρθώθη νὰ οἰκονομηθοῦν καὶ διὰ τὰ θερινὰ θέατρα ἄλλαι τόσαι.

Τὸ κακὸν εἶνε ὅτι αἱ περισσότεραι εἶνε δραματικαί, ὅπως δραματικοὶ εἶνε καὶ ὅλοι οἱ πρωταγωνισταί.

Εἰς τὴν ''Αλάμπραν,, ὁ κ Βεντούρας θὰ παίξῃ τὸν 'Αρχισιδηρουργὸν — χωρὶς πανταλόνια — μὲ φουστανέλλαν ἐπὶ τὸ πατριωτικώτερον.

Ὁ δὲ κ. Παντόπουλος κάμνει πρόβες εἰς τὸν 'Οθέλλον.

×

Μὴ τὰ ρωτᾶτε δὲ διὰ τὰς σκηνογραφίας.

Εἰς ὅλα τὰ θέατρα ἑτοιμάζουν νέας. Συνέβησαν ὅμως μερικὰ ἐπεισόδια.

Εἰς ἓν θέατρον αἴφνης ἐπῆραν μέτρον τοῦ θιασάρχου μὲ τῆς πόρτες, οἱ δὲ λοιποὶ ἠθοποιοὶ γιὰ νὰ μποῦν εἰς τὴν σκηνὴν θὰ γονατίζουν. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἐπρόλαβαν καὶ τὸν ἐ γ ο ν ά τ ι σ α ν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ ἔξοδα.

Εἰς τὸ ''Αθήναιον,, ἐπίσης ἔχουν νέας σκηνογραφίας. 'Η παλαιοτέρα εἶνε ἡ κυρία Ρούσσου.

×

Καὶ τώρα μερικὰ ἐκτὸς τοῦ θέματος.

Οἱ τζαμπαζῆδες ἐφρόντισαν νὰ ἀνανεώσουν τὰ διαρκῆ τοῦ φόρου καὶ τὰς γνωριμίας των μὲ τοὺς ἠθοποιούς.

—'Ενεφανίσθη εἰς τοὺς κύκλους καὶ ὁ κ. Δ., θερινὸς δημοσιογράφος.

— Τὰ «Κουλοβάχατα» τοῦ κ. Δημητρακοπούλου παρεδόθησαν εἰς τὸν θίασον τῆς Νεαπόλεως.

— Ὁ ὁποῖος θὰ τὰ διδάξῃ μεταξὺ τῶν πρώτων ἔργων τῆς περιόδου.

— Τὸν κ. Κοτοπούλην δὲν θὰ τὸν ἴδωμεν ἐφέτος. Παίζει εἰς τὴν Σμύρνην τὸν 'Αγαπητικὸν τῆς Βοσκοπούλας.

—'Η κ. Βερώνη ἐπίσης θά...κλαύσῃ εἰς τὴν Σμύρνην ἐφέτος.

— Εἰς τὴν Σμύρνην ἐπίσης μετεκομίσθη καὶ ὁ κ. 'Απέργης.

—Ὁ κ. Λεκατσᾶς ὑ π ο δ ύ ν ε τ α ι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐνῷ ὁ κ. Σπ. Παντόπουλος θὰ παίξῃ ἀναφανδὸν εἰς τὸν Πειραιᾶ.

ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ

'Από σήμερον τὰ Γραφεῖα τοῦ «Φλὲρτ» ὁδὸς Σταδίου ὄχι ἀριθ. 12 ἀλλ' ἀριθ. 8.

ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

Τηλεγραφήματα εἰκονογραφημένα

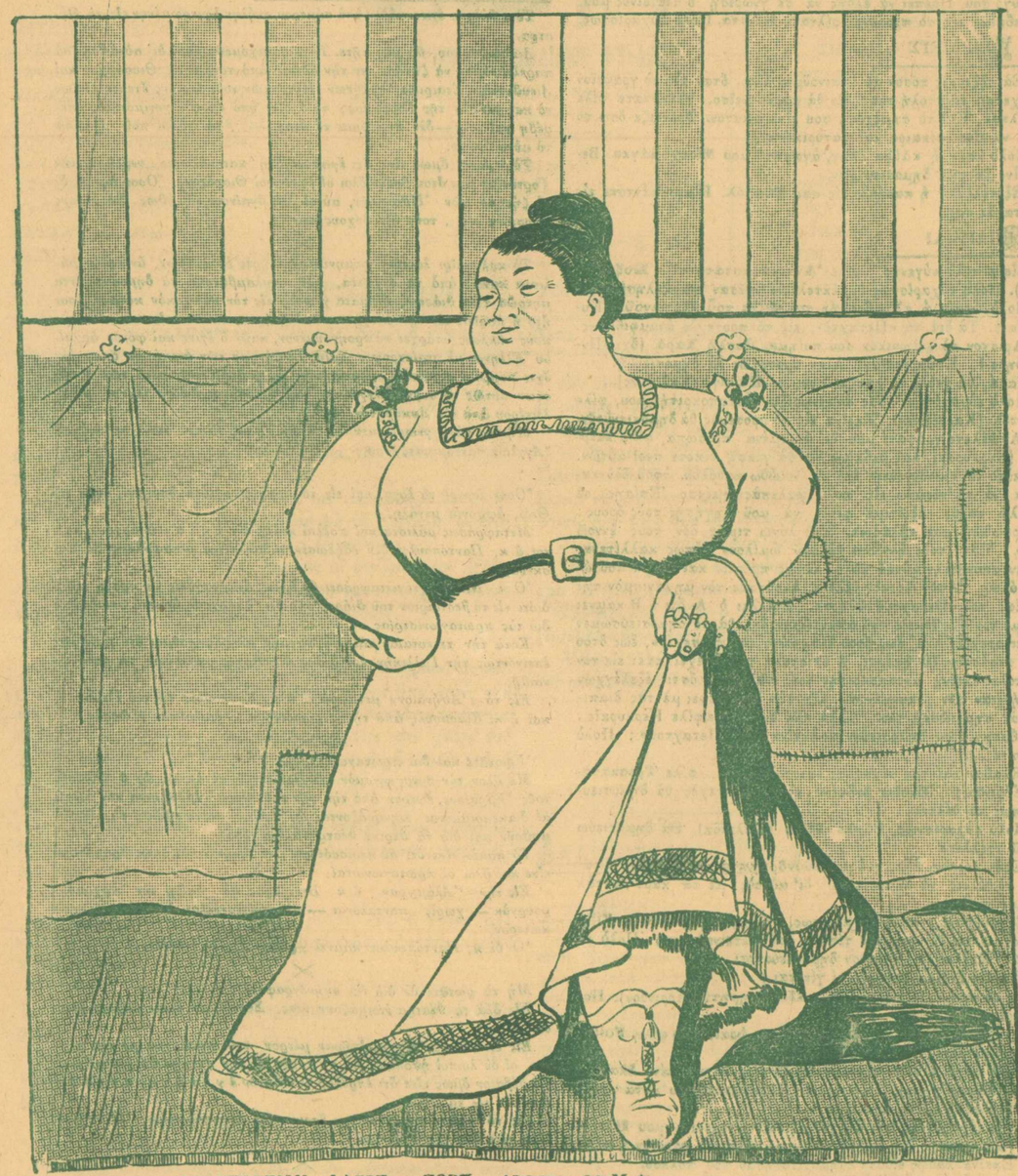

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ «ΦΛΕΡΤ» — ΠΟΡΤ — ΑΡΘΟΥΡ. 23 Μαΐου.

— *Πολιορκία τρομερὰ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν,*
Τὸ «Πορτ-Ἀρθοὺρ» ἀνθίσταται ἀκόμη ἰσχυρόν,
καὶ ὅλοι μετ' ἐκπλήξεως καὶ μετὰ θαυμασμοῦ
τὸ βλέπουν τὰ ἀνθίσταται κατὰ βομβαρδισμοῦ.
Πολιορκοῦντες τρέμουσι· τὸ φρούριον ἐξ ἄλλου
παρασκευάζει πῦρ ὑγρὸν κατὰ τοῦ ἀντιπάλου.
Ὑπόγειον τρομακτικόν... στάζουν παντοῦ οἱ τοῖχοι...
δύο φρικτὰ ὀβούζια προβάλλουν εἰς τὰ τείχη.
Ἐὰν τῶν ὀβοτίων τὸ ζεῦγος ἐκραγῇ
θὰ κλονισθῇ ἐκ βάθους ὁλόκληρος ἡ γῆ.....

(Συμβολικὸν διὰ σοβαρὸν Συνάδελφον)

— *Διάβασε λοιπὸν τὸ ἀνριανόν μου ἄρθρον σοῦ τὸ ἔφερα εἰς τὰς διορθώσεις.*
— *Μὰ δὲν διαβάζονται καλὰ αἱ διορθώσεις . . . .*
— *Ξέρεις τί συμβαίνει ; δὲν πατάει καλὰ ὁ κύλινδρος.*
— *Χέμ ! αὐτὸ συμβαίνει πάντοτε εἰς τὴν δική σου τὴν ἐργασία !*

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Ἀθῳότατον τραγουδάκι δι' ἐφήβους καὶ νεάνιδας

Τ' ἀγέρι σφυρίζει
στὰ φύλλα μὲ χάρι,
ὁ μύλος γυρίζει
καὶ τρίβει σιτάρι.
Τ' ἀηδόνι ἀφίνει
μιὰ θεία λαλιὰ
καὶ πέρνει καὶ δίνει
ν' ἀνοίξῃ φωλιά !

Ἐκείνη. — *Μὰ τέλος πάντων αὐτὸς ὁ νέος ὀργανισμός σας δὲν θὰ ψηφισθῇ ; Θ' ἀλλάξετε καὶ τὸ ὅπλον βέβαια ἔ ; ...*

Ἐκεῖνος. — *Ἀ ! βεβαίως· θὰ πάρωμεν ἐπαναληπτικὸν ὀπισθογεμές.*

Ἐκείνη. — *Θὰ προτιμοῦσα νὰ ἐφευρεθῇ καὶ ἐπαναληπτικὸν ἐμπροσθογεμές.*

Φλερτ Ρεπορταζ

— Ἐ τί λές βρὲ Γκράφ, ἀρχίζουμε τὴν βόλτα μας ; εἶπα στὸ σκυλλί μου ἅμα ξύπνησα τὸ πρωΐ..

Φάπ, κι' ἀμέσως ὁ Γκράφ ἐπήδησε μποστά μου κουνιῶντας τὴν οὐρά του.

— Ἄτιμε . . . Πρῶτος καὶ καλλίτερος μοῦ εἶσαι, βλέπω, ὅταν εἶναι γιὰ νὰ πᾶμε περίπατο . . .

Ἐμπρὸς λοιπόν! . . .

* * *

Δὲν ξέρω πῶς ἤρθε ὁ δρόμος μας καὶ περάσαμε ἀπὸ κάποιαν συνοικίαν ποῦ εἶνε ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Καθὼς ἐστρίβαμε εἰς τὴν γωνίαν ἑνὸς δρόμου ἀκούσαμε φωνὲς καὶ κακό.

—Μωρὲ τί νὰ τρέχει βρὲ Γκράφ; Πᾶμε νὰ ἰδοῦμε;

Ἐπροχωρήσαμε λιγάκι, ἐστρίψαμε καὶ ἐφθάσαμε σὲ μιὰ σιδερένια πράσινη πόρτα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔβγαιναν ἡ φωνὲς καὶ ἠκούετο ὁ καυγᾶς.

Ἡ πόρτα ἦτο ἀνοιχτή. Κυττάζω, καὶ τὶ νὰ ἰδῶ ὁ φουκαρᾶς !...

Ἕνας γέρος ἔδερνε ἕνα σχολάρχην, γιατί λέει, αὐτὸς κι' ἡ κόρη τοῦ γέρου, χθὲς τὸ βράδυ, ἤπανε μαζύ, ξέρω'γὼ καί....

Μοῦ ἐφάνηκε πολὺ κωμικὸν τὸ θέαμα, καὶ ἰδίως ἡ στάσις τοῦ σχολάρχου, ὅταν ἔτρωγε κατραπακιὲς ἀπὸ τὸ γέρο. Γιαὐτὸ φαίνεται κι' αὐτὸς ὁ ἄτιμος ὁ Γκράφ ἤρχισε νὰ γελάῃ....

— Βρέ ! εἶπα μέσα μου. Γιὰ κύττα. Ὡς καὶ τὸ σκυλλὶ γελάει ἀκόμη.

Ἐσφύριξα τοῦ σκύλλου μου κι' ἐφύγαμε, ἐνῷ ἐν τῷ μεταξὺ κάποιος ἐνωμοτάρχης τῆς Ἀστυφυλακῆς ὡδήγει τὸν κ. Σχολάρχην εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν τμῆμα.

* * *

Ἐπροχωρήσαμε στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, κι' ἐφθάσαμε στὸ Μοναστηράκι. Ἐκείνην τὴν ὥρα περνοῦσε τὸ τραῖνο...

— Βρὲ Γκράφ, δὲν μπαίνουμε στὸ σιδηρόδρομο ;

Μ' ἐκύταξε τὸ σκυλλὶ σᾶν νὰ μοῦλεγε : — Καὶ δὲν μπαίνουμε, ἀφεντικό ; Τί ὰ χάσουμε ; Τῶχουμε, ποῦ τῶχουμε τὸ διαρκές...

Μέσα στὸ βαγόνι μας, ἀλλὰ στὴν ἄλλη ἄκρη, ἐκάθητο ἕνας θεοκόμματος... Ἤτανε δουλικό. Καθὼς ἐμπῆκε τὸ τραῖνο στὴν μεγάλη καμάρα καὶ ἤρχισε τὸ σκοτάδι, κάποιος μὲ κάτι σειρήτια ἐμπῆκε μέσα. Ἐπλησίασε κοντά,μὰ πολὺ κοντὰ στὴν δο ὕλα καὶ μὲ ὕφος σπαραξικοίλιον τῆς εἶπε :

— Τί κρον-τηρᾶς, κοπέλλα μου ; Σ' ἀρέσουν τὰ βαγόνια ;

Τὸ τί ἔγεινε ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν λέγεται... Ἐσυμφωνήσαμε ἐγὼ καὶ ὁ Γκράφ νὰ μὴ σᾶς ποῦμε τίποτε...

Ἕνα μόνον. Ὅτι ἡ δοῦλα, ἀφοῦ ἐσήκωσε πρῶτα τὸ ποδάρι της, ἔπειτα ἐσήκωσε .. τὸν κόσμο στὸ ποδάρι ἀπὸ τῆς φωνές...

* * *

Τὸ βράδυ στὰς 7 ἐπήγαμε στὸ Σύνταγμα. Κόσμος πολὺς καὶ ποικίλος. Ὅταν ἤρχισε νὰ παίζῃ ἡ μουσικὴ, ὁ Γκράφ ἐπετάχτηκε ἐπάνω καὶ ἤρχισε νὰ τρίβῃ τὸ κεφάλι του στὰ γόνατά μου.

— Βρὲ σύ, τί ἔπαθες ; τοῦ εἶπα· εἶσαι καλά ;

Τὸ σκυλλὶ μ' ἐκκύταξε κατάμματα, σᾶν νὰ ἤθελε κάτι νὰ μοῦ 'πῇ. Ξεύρετε, συνεννοούμεθα καλὰ οἱ δυό μας καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἔννοιωσα. Εἶχε σηκωθῇ ἐπάνω,γιατὶ ἡ ὀρχήστρα ἤρχισε νὰ παίζῃ τὸ «Μὰρς-Φλέρτ».

— Βρέ, εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου.Ὁ Μαέστρος, ὁ κ. Διμέντος παίζει τὸ «Μὰρς-Φλέρτ», ἄρα κάπου ἐδῶ τριγύρω θὰ εἶνε ὁ Πετεινός μας.

Ἔρριξα μιὰ ματιὰ γιὰ νὰ ἰδῶ. Δὲν ἐπρόφθασα ὅμως καλὰ νὰ παρατηρήσω, γιατὶ ὁ Γκράφ τὸν εἶχε ἀνακαλύψει.

* * *

Ἐκάθητο παρὰ τὴν ὀρχήστραν μὲ μιὰ μεγάλη παρέα ἀπὸ καλαμαράδες, ὅλο καὶ σοβαροὺς ὅμως. Ἐπλησίασα, τοὺς ἐχαιρέτησα καὶ ἐκάθησα. Ἐφαίνετο ὅτι εἴχανε δυνατὴ κουβέντα, διότι εἶχε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς παρέας, ὁ κ. Γαρύφαλος, καὶ ἀπευείνετο πρὸς τὸν κ. Διευθυντήν μου, ἔτσι μὲ κάποιο πεῖσμα :

— Βρὲ ἀδερφέ, δὲν θέλω νὰ 'πῶ αὐτό ... Θέλω νὰ 'πῶ δηλαδὴ πῶς τὸ ἕνα μου κορίτσι ἔχει ἀνοικτὴ καρδιά, εἶνε δηλαδὴ φαιδρόν, τὸ ἐνῷ ἄλλο δὲν εἶνε, εἶνε ....

— Ἀ-φαιδρών... ἐκόλλησεν ἀμέσως ὁ Πέτεινός.

Ὅλοι ἔσκασαν τὰ γέλοια, ἐνῷ ὁ ἐνδοξότατος κ. Γαρύφαλος ἐξεμάνη.

— Βρὲ ἀχρεῖε, εἶσαι ἐλεεινός, εἶσαι ἀστοιχείωτος....

— Μὰ ἕνα στοιχεῖον εἶχα ὁ κακομοίρης, κ. Γαρύφαλε. Τὸ ἄλφα τὸ στερητικόν, καὶ βλέπετε τὸ ἔβαλα στὸ φαιδρόν σας.... Ἤθελα δηλαδὴ νὰ σᾶς 'πῶ, πῶς τὸ ἄλλοσας κορίτσι δὲν εἶνε φαιδρόν.

. . . . . .

— Ξέρω 'γὼ τί σοῦ χρειάζεται, ἀχρεῖε, ἐβρυχήθη τρεπόμενος εἰς φυγὴν ὁ κ. Γαρύφαλος. Σοῦ χρειάζεται....

— Γιὰ τὸ Θεὸ νὰ μὴ μὲ κάνῃς ἀνάγνωσμα, ἀπήντησε ξερὸς στὰ γέλοια ὁ Πετεινός.

Εἶχε τελειώσει ὅμως τὸ «Μὰρς-Φλέρτ» καὶ ἡ ὥρα ἦτο 8 1)2. Γι' αὐτὸ ἡ μὲν παρέα τοῦ Πετεινοῦ μας ἐσηκώθη, ἐγὼ δὲ μαζὶ μὲ τὸν ἀγαπημένο μου τὸν Γκράφ, τὸν ἀχώριστό μου σύντροφο, ἐπήγαμε νὰ φᾶμε.

Ὡρεβοὰρ λοιπὸν τὴν ἄλλην Κυριακήν.

Ο ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΡΑΔΙΑΣ

Nº I.

Ἀπὸ ἔρωτος ἄσκεπτη μάχη
Εὑρεθεῖσα ἐξαίφνης μονάχη
μελετῷ μὲ παρᾶ παληκάρια
κι' ὄχι ὀλίγα στολίδια φορεῖ
γενομέν' ἀπὸ κάτ' ἀνθρωπάρια
ποῦ κορδίδα σωστὰ εἶχε 'βρῆ

Nº II.

Πόσα μοῦκανες νάζια ἰνάτια
ὅταν σ' εἶδα τὴν πρώτη φορὰ
ποῦ δὲν τρόμαζαν ἀπὸ παρᾶ
τὰ ὡραῖά σου μάτια.
Πόσον γρήγορ' ἀφῆκες τ' ἀστεῖα
τοὺς θυμούς, τὸ τουπέ, τὰ ἰνάτια
σᾶν λιγώτευσεν ἡ πελατεία
σᾶν σὲ πῆραν ἐμπρὸς τὰ κεσάτια.

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

— ΑΘΗΝΑΙ

* * * Πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες, δεσποινὶς Κ. Π. καπελλοῦ (ὁδὸς Εὐγ.).

— Ἀναμφιβόλως καλά. Αὐτὸς ὁ λιμοκοντόρος εἶνε καλὸ παιδὶ βέβαια.

* * * Ἐνδοξότατε σβέρκε, ἐξακολουθεῖς ἀκόμη νὰ πειράζῃς τὴν ἀντικρυνή σου ὑπηρέτρια ;

— Πολὺ καλά, δὲν ἔχω ἀντίρρησιν. Ἔχε ὅμως πάντοτε ὑπ' ὄψιν σου καὶ τὸ κατάβρεγμα, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον.

* * * Εἶσθε εὐχαριστημένη μὲ τοὺς ἔρωτάς σας, δὶς Σοῦλα (ὁδὸς Κρ.), μὲ τοὺς νέους φίλους ;

— Διότι, ὡς ἔμαθα, τὸν Γρ. τὸν ἀφήσατε πρὸ πολλοῦ.

* * * Μὰ εἶσαι φοβερὴ τέλος πάντων Μαρία τῆς ὁδοῦ Λκ. Μετὰ τοὺς τόσους τόσων ἐπαγγελμάτων καὶ τὸν κ. Νοτ. τώρα;

— Καὶ νἄξερες πόσον σὲ ζηλεύει ἡ Παναγιώτα.

— Λοιπὸν Βασιλικοῦλα (ὁδὸς Σ.), σ' ἀγαπᾷ στὰ σωστὰ ἐκεῖνος ὁ λοχίας ;

— Πολὺ καλά, ἀλλὰ ξεύρεις αὐτοὶ οἱ στρατιωτικοὶ εἶνε κάποτε καὶ ἀσταθεῖς.

* * * «Ὀλυμπιὰς» τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτομαγιᾶς ἐπεράσατε θαυμάσια ἔμαθα μ' ἐκεῖνον τὸν στρατιωτικόν, ἔ ;

— Ἀλλὰ τότε ὁ ὑψηλότατος διδάσκαλος τοῦ Ζαππείου τί θὰ γείνῃ ;

— Σᾶς συνιστῶ νὰ προσέχετε ὅμως ἀπὸ τὸν μικρόν. Ἴσως σᾶς μαρτυρήσῃ.

* * Λοιπὸν κυρία Πηνελόπη (ὁδὸς Ἀσ.), ἐξακολουθεῖτε ἐγγραφὰς εἰς τὸ μ η τ ρ ῶ ο ν σας ;

— Μπράβο θαυμάσια. Τώρα ἔχει σειρὰ ὁ ταβερνιάρης, ἔ;

— Ἀλλὰ γιατί σᾶς κάμνουν διαδήλωσιν ὅλοι οἱ πάλαι ποτὲ δικαιοῦχοι ;

* * Ἀλήθεια ἀπεβλήθης, φίλε γυμνασιόπαι Κατ., διότι ἐκάπνιζες ;

— Καὶ τώρα τὰ μαθήματα ; Ἀλλὰ δὲν πειράζει, πέρνεις μαθήματα τώρα στὴν ὁδὸν Κωλ., ἔ ;

— Καὶ σεῖς στὴν ἐργολαβία τὸ ρίξατε, ἐντιμότατε «Ροῦ — Σερ.», τῆς ὁδοῦ Κλ. ;

— Μανθάνω ὅμως ὅτι δὲν εἶσθε καὶ τόσον νόστιμοι πλὴν τῶν Ι. Γ. καὶ Κ. Χ.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* * Ὑπερέβης ἔμαθα πᾶν πᾶν ὅριον ἀναιδείας καὶ ψευτιᾶς, ναυτικὲ κ. Γ. Β.

— Ἐλπίζω νὰ ξαναμιλήσουμε.

* * Βρὲ καλό μου παιδὶ γυμνασιόπαι Στ. Σγ. δὲν σοῦ φθάνει ἡ πρῖμα ἀλλὰ τὰ ἔχεις ψήσει καὶ μὲ τὴν δίδα Ε. Γρ;

— Πολὺ καλὸ κορίτσι δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησιν, ἀλλ' ἐὰν σὺ μάθῃ ἡ ἄλλη ;

* * Τὸ Φλὲρτ πολὺ χαίρει διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σου ἀγαπητέ Γυμν. κ. Μ. Γ. εἰς τοὺς σχολικοὺς ἀγῶνας.

— Φαντάζομαι δὲ τὴν χαρὰν καὶ τῆς ἐκλεκτῆς σας δί- Μ. Θδ. Λαμπρὰ κοπέλλα ἔ ;

* Πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες μὲ τὴν ἀντικρυνήν σου δίδα Ὄλγαν, φίλτατε Μπ. Χτζ. ;

— Βεβαίως λαμπρά. Λησμονεῖς ἄλλως τε τὰ τόσα της χειροκροτήματα εἰς τὸ Στάδιον.

* * Μὰ λοιπὸν σᾶς κατέκτησεν ὁ Σιδηρ. Ὑπάλληλος ὡραία μαυροφόρα Ἀρσάκειὰς Β. ;

—Καλὸς νέος. Πολὺ σᾶς τὸν συνιστῶ.

* * Μακράν, μακρὰν εἰς τὴν Ἀμερικὴν βιβλιοπώλα κ. Σ.

—Καὶ τώρα ἡ γλυκεῖα διοπτροφόρος Ε. Σ. ;

* * Ἔτσι γρήγορα ἀλλάξατε φίλην φίλε Α. Χ. ;

— Ἐλησμονήσατε τὴν Σ. Π. καὶ ἀμέσως τὴν Μ. Π. (ὁδὸς Τ).

* Δεσποινὶς Οὐρανία ἔχετε ξετρελλάνει ὅλους τοὺς νέους· Τὸ ξεύρετε ;

— Πρὸ παντὸς εἰπέτε εἰς τοὺς φίλους σας νὰ μὴ τραγουδοῦν τόσῳ δυνατὰ διότι ἀνησυχοῦν τὴν συνοικίαν ὁλόκληρον.

* * Δεσποινὶς Τασία πολὺ ὑπερήφανος εἶσθε ἔμαθα διὰ τὸ νέον σπήτωμα.

— Ὄχι δὰ καϋμένη καὶ ἔτσι. Ἄλλως τε τὰ δίδυμα ;

— Τίνος εἶνε; Τοῦ νέου ἢ τοῦ Νικ. ;

* * Φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθῆτε ἐνοχλῶν τὴν δίδα Ε. φίλε, κ. Χρφ.

— Πολλαὶ συνέπειαι ἐπίκεινται δι' ἃς οὐδαμῶς εὐθύνομαι.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* * Μὰ νομίζετε ὅτι θὰ κατακτήσετε ὅλα τὰ κορίτσια, φίλτατε κ. Κ. Ἐμ. γυμνασιόπαι (Πάτρας).

— Δὲν τὸ πιστεύω. Εἶσθε μὲν εὔμορφος, ἀλλὰ καὶ μερικὲς ὅμως δὲν σᾶς λογαριάζουν.

* Καὶ σὺ νεαρέ μου Σπ. Μρ. (Πάτρας), πρέπει νὰ βάλῃς πολιτικὰ διὰ τὰς ἐρωτικάς σου ἐπιχειρήσεις.

—Ἄλλως μὲ ναυτικὰ δὲν μπορεῖς νὰ κάνῃς τίποτε.

* * Μὰ αἰωνίως μ' αὐτοὺς τοὺς ἔρωτας θὰ παιδεύεσθε, φιλτάτη Ἕλλη καὶ σεῖς Παρασκευὴ (Χαλκίδα).

— Προσεκτικώτεραι κάπως, ὄχι ὅποιον, ὅποιον.

* * Ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας βεβαίως θαυμάσια ἐπεράσατε, γλυκεῖα μου Π. Κ. (Λαμίαν).

— Ἀλλὰ κι' αὐτὸν τὸν νέον; ἔ ! Θὰ τοῦ γράφετε τώρα ;

* * Βρὲ καλό μου παιδὶ Π. Γ. (Λαμίαν), βεβαίως τὴν ἀγαπᾷς τὴν Ρ., τὸ γνωρίζω.

— Ἀλλὰ γνωρίζω ἐπίσης ὅτι αὐτὴ ἀγαπᾷ τὸν Κ. Κ.

— Λοιπὸν τί θέλεις τοὺς καυγάδες καὶ τὰ ἄλλα ποῦ δημιουργεῖς.

* * Μὰ ἀκόμη οὔτε ἕνα βλέμμα δὲν τῆς ἀπέσπασες, φίλε Β. Μ. (Ναύπλιον).

— Τί λυπηρόν. Ἐνῷ ὁ ἀντίπαλός σου ὁ Χ. Γ. προοδεύει καλὰ ἔμαθα.

— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

* * Τί ἔμαθα, φίλε Καστρ. (Σμύρνην), τὸ παραξύλωσες μὲ τὴν Μαρ.

— Σὲ κάποιο στενό, ἔμαθα, προχθὲς εἴχατε λύσιν αἰνιγμάτων ἔ ;

* * Καὶ σὺ φίλτατε Ν. Λ. (Σμύρνην), τῆς ρίχτηκες τῆς Ζωΐτσας ἔ ;

— Γιὰ πρόσεξε διότι μπροστὰ σοῦ κάνει τὸν φίλον, ἐνῷ ἀπὸ πίσω μιλεῖ μὲ ἄλλον.

* * Au rèvoir λοιπὸν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν μὲ χίλια φιλιά

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΑΒΙΝΙΑΣ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΣ
Ὁδὸς Πειραιῶς 35.

Θέλεται λοιπὸν παπούτσια δίχως κάλους, δίχως γκρίνια;
ὅλοι σπεύσατε νὰ πάτε εἰς τὸν Γιάννη Δελαβίνια
εἶνε ὁ μόνος ἐν Ἀθήναις, ποῦ γνωρίζει νὰ σκλαβώνῃ
Που νὰ λές :—Ἀφωρισμένο νὰ ἦναι τάχα ποῦ δὲν λυώνει:
Καὶ νὰ βάζῃ τὰ δυὸ πόδια σὲ δυὸ παπούτσια θαυμαστὰ
καὶ πειὰ τόσους καιροὺς καὶ χρόνια κάθε ζευγάρι νὰ βαστᾷ.
Τί σ ε β ρ ὸ ν καὶ τί λ ο υ σ τ ρ ί ν ι !
τί σκαρπίνι τί μποτίνι,
μὲ σ α γ ρ ὲ καὶ τ ε λ α τ ί ν ι !
τὶ παποῦτσι γιὰ τοὺς μπάλους
πλῆρες χάριτος καὶ κάλλους!
ποῦ νὰ μὴ σᾶς φτιάνῃ κάλλους!
Κι' ἂν τὰ θέλετε ξανὰ
νὰ τὰ φτιάσετε στενά,
κι' ἂν ὁ κάλος σας πονῇ
κι' ἂν φωνάζετε καὶ κλαῖτε,
μὲ μεγάλ' ὑπομονὴ
θὰ τὰ βάζετε καὶ πάλι,
καὶ φωνάζοντας θὰ λέτε:
— Μπρὸς στὰ κάλλη τ' εἶν' οἱ κάλλοι!

ΕΚΕΙΝΗ.—Μπὰ καϋμένε Γεώργο πῶς ἄλλαξες ἔτσι ; Ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα γέρο με ἄσπρα μαλιὰ καὶ τώρα σὲ βλέπω αἰφνηδίως μὲ κατάμαυρα, πῶς συμβαίνει τοῦτο ; διὰ νὰ μεταβληθῶ καὶ ἐγὼ εἰς νέαν.

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Τότε μόνον δύνασαι νὰ μεταβληθῆς, ὁπόταν ἀγοράσῃς τήν μόνην διὰ τὰ μαλλὶὰ βαφὴν τὴν ὁποίαν εὑρίσκεις εἰς τὸ μοναδικὸν κατάστημα του BON-MARCHE *102 ὁδὸς Ἑρμοῦ καὶ ἅπαντα τὰ εἴδη τοῦ γυναικείου καλλωπισμοῦ, τοῦ ὁποίου διευθυντὴς εἶνε ὁ κ. Ν. Σαρτσέντος.*

ΕΚΕΙΝΗ.— Τί ὡραῖος ποῦ εἶσαι σήμερον, φίλε μου. Θὰ τὸ εἶχα καύχημα ἐὰν μὲ συνώδευες ὀλίγον μὲ τοιοῦτον κουστοῦμι τὸ ὁποῖον εἶνε χυτὸ ἐπάνω σου, καὶ πρὸ πάντων τὸ πανταλόνι κινεῖ τὴν περιέργειαν ὅλων τῶν περιπατητῶν.

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Εὐχαρίστως δεσποινὶς σᾶς συνοδεύω. Ὀφείλω χάριτας εἰς τὸν ῥάπτην μου κ. Σ α μ π ρ ά κ ο ν ὑπὸ τὸ Ἀρσάκειον, ἀφ' οὗ ἡ ἐνδυμασία του ἔγεινεν ἀφορμὴ νὰ μὲ θαυμάσητε σήμερον.

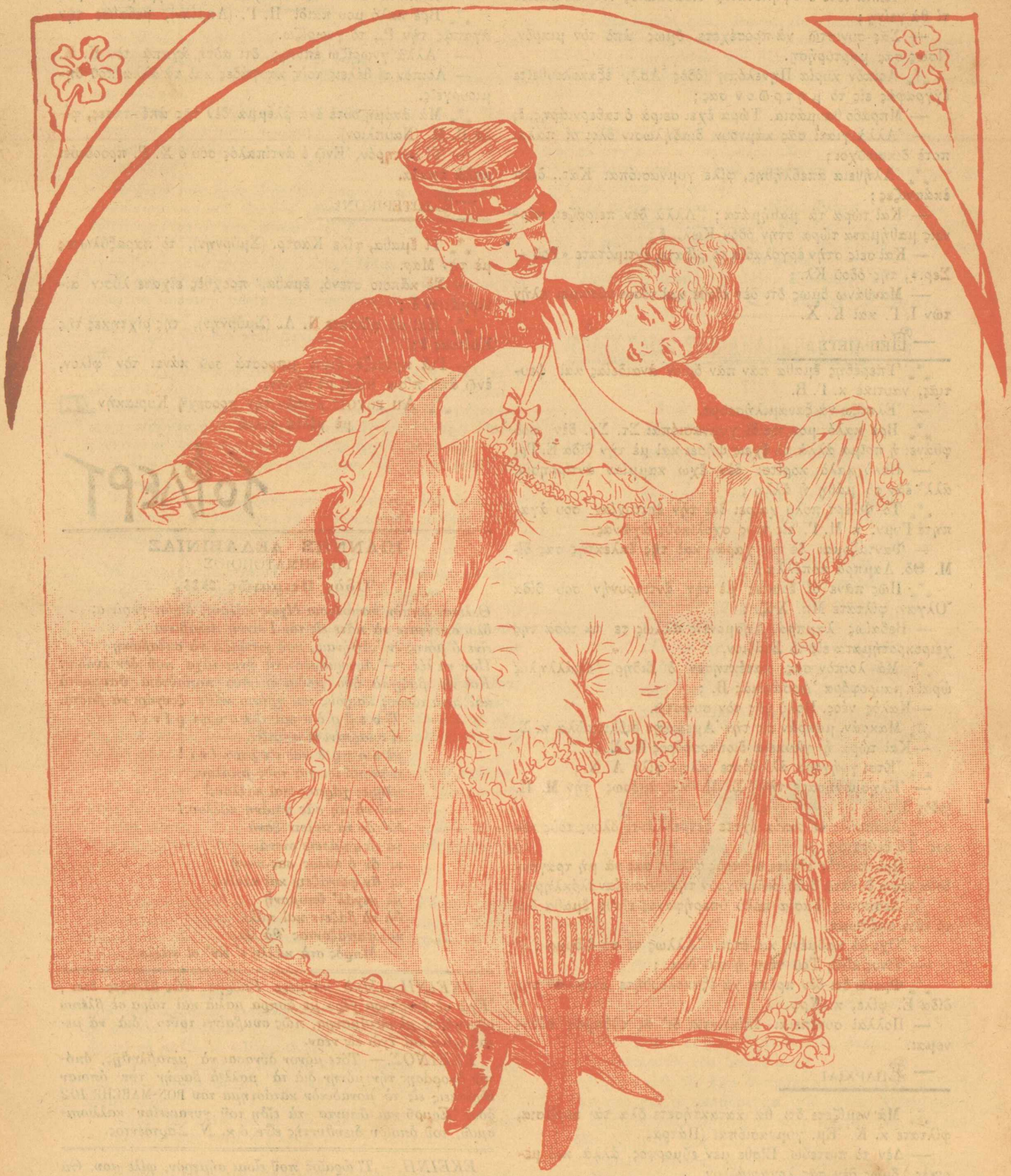

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Στρατιωτικαὶ ἀναγνωρίσεις καὶ ἑπαφὴ μετὰ τοῦ ἰχθροῦ.

ΕΤΟΣ Α΄. ΑΡΙΘ. 29 ✻ 16 ΣΕΛΙΔΕΣ=ΛΕΠΤΑ 10 ✻ Κυριακή 23 Μαΐου 1904

Φλερτ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

('Από τά γυμνάσια)

— *Καὶ ὅταν θὰ γυρίσετε ἀπὸ τὰ γυμνάσια,* mon cher *εἰς τί θὰ ἀσχολεῖσθε τότε παρακαλῶ ;*

— *Ἀ τότε, ὡρισμένως, κυρία μου, θὰ πέσουμε μὲ τὰ μοῦτρα εἰς τὰ γυμνάσια τῆς δι μ Η ρ ί α ς...*